71STE JAARGANG No. 9157 — ZATERDAG 23 OCTOBER 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3358. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Antilia 2 November naar Bovenwinden

Prospero Baiz verwacht schip rendabel te maken

Willemstad. — Ten huize van de heer L. A. J. M. Eicholz, directeur van de fa. Prospero Baiz & Co., kwam gistermiddag de pers bijeen om het een en ander te vernemen over het ms. „Antilia", dat in de nacht van Zaterdag op Zondag, 1 November as. te Curaçao wordt verwacht. Gesproken werd over de exploitatie van de boot, waarbij verschillende mogelijkheden onder de loupe werden genomen.

De heer Eicholz, die zijn gasten ontving met zijn been in het gips — zoals gemeld, heeft de heer Eicholz een ongeval gehad, waarbij hij zijn been brak — vertelde de persmensen en de heren Bloemink en Welbergen, resp. van de A.B.- en P.S. passage-afdeling van de NV. C.P.I.M., dat de „Antilia" haar ligplaats zal kiezen in de nieuwe haven (waarmede het dus het eerste schip zal zijn, dat deze haven met haar enorme loodsen gaat gebruiken voor het doel, waarvoor deze aangelegd is). De firma heeft daar een gedeelte van een loods gehuurd van het gouvernement. Men is er in geslaagd een uitstekende crew te krijgen voor de droomboot. Alles is goed voorbereid om de exploitatie van de „Antilia" rendabel te maken, hoewel dit laatste hard werken betekent. De firma Prospero Baiz & Co. heeft berekend, dat zeker de eerste jaren op de investatie van de firma zelf (bestek, meubilair, etc.) zeker *f* 25.000.— per maand moet worden afgeschreven.

De exploitatie

In het verleden heeft een dergelijke exploitatie steeds belangrijke verliezen opgeleverd, die een aanzienlijke Gouvernements-subsidie noodzakelijk maakten, terwijl het 'charter' verder afwijkt van een normaal dergelijk contract, omdat de eis van regelmatige en goedkope verbinding met de Bovenwinden meebracht, dat op die route het vaarplan en de tarieven voor vervoer van personen vee en goederen, van Gouvernementswege werden vastgesteld.

De belangstelling voor de gehouden inschrijving was gering — van 14 firma's op Aruba en Curaçao, die uitgenodigd werden, reageerden slechts drie, en hiervan twee met offertes, die afweken van de gestelde voorwaarden; de exploitatie is gegund aan Prospero Baiz & Co., Inc., op grond van het lage door haar gevraagde bedrag aan subsidie en het feit, dat het volle risico der exploitatie (geschat op drie ton per jaar) door haar wordt gedragen, waarbij komt haar jarenlange ervaring in scheepvaartzaken; de overeenkomst is gesloten voor een periode van twee jaar.

Gunstiger worden de exploitatie-mogelijkheden beoordeeld tijdens dat deel van elke maand, waarin de charterer vrij is om zijn eigen vaarplan vast te stellen; zo is Prospero Baiz & Co., Inc. dan ook voornemens om eens per maand een reis te doen ondernemen naar Trinidad, Brits Guyana en de Engelse (eventueel ook Franse) eilanden in het Caraïbische gebied alsmede Santo Domingo; op deze route bestaat echter reeds veel concurrentie, en het zal tijd vergen om zich een redelijk aandeel te verwerven van het daar bestaande aanbod van passagiers en vracht.

Organisatie

Prospero Baiz & Co., Inc. is reeds geruime tijd doende om alle mogelijke voorbereidingen te treffen; op alle betrokken eilanden zijn agenten aangesteld, de interne organisatie is vrijwel gereed, de bemanning, die dezer dagen wordt aangemonsterd, is met zorg samengesteld, en reeds thans is zowel op Curaçao als op de andere eilanden alles gereed voor het boeken van passage en het aannemen van vracht; zo moge hierbij worden aangeboden een exemplaar van het gedrukte, losbladige passagiers- en vracht-tarief, dat zeer veel inlichtingen omtrent de „Antilia" verstrekt.

De maatschappij hoopt echter, dat op de duur de vruchten te plukken zijn, zo merkte mr Van Dam op, die de gehele economische voorbereidingen voor zijn rekening heeft genomen. De heer Van Dam, employé bij Edward Henriquez Bank, is „uitgeleend" aan de fa. Prospero Baiz & Co. Het ligt in de bedoeling van de fa. Prospero Baiz om de droomboot twee cruises te laten maken per maand. Van de tweede cruise, welke gaat naar Trinidad, Brits Guyana en de Engelse en of Franse eilanden, wordt, wat winst betreft, meer verwacht. Het is namelijk zo, dat voor de Bovenwinden niet meer dan 100 kilo vracht kan worden verwacht per maand. De reis naar boven, die verplicht is, kan uiteraard niet winstgevend zijn. De tarieven zijn van gouvernementswege vastgesteld en zeer laag gehouden. Uit een toeristisch oogpunt gezien zijn de cruises voor de Bovenwinden dan ook zeer aantrekkelijk.

De subsidie, welke de firma genoot voor de exploitatie van de „Willemstad", die, zoals gemeld een ligplaats heeft gekozen in het basin van de Nieuwe Haven en daar gerepareerd wordt, bedroeg *f* 4000.— per maand. De subsidie voor de exploitatie van de „Antilia" bedraagt het eerste jaar *f* 2500.— en het tweede contractjaar *f* 2000.— per maand. De kapitein van de droomboot is H. J. A. Mulder, een oud-CSM-er, althans dat wordt hij op 1 November as., op welke datum hij zijn ontslag neemt. De 1e stuurman is de heer D. Eneman, oud-kapitein van het ms. „Willemstad", dat nu uit de vaart is genomen.

De verdere crew is eveneens met zorg uitgekozen. De bemanningsleden zijn allen geboortig op de Nederlandse Antillen of hier reeds lang werkzaam. In totaal wordt de droomboot door een bemanning van 17 leden bevaren; het schip heeft accomodatie voor 72 passagiers.

Ter aanvulling moge dienen, dat aan boord beschikbaar zijn: een tweepersoons luxe-hut met badkamer, vijf twee-persoons hutten met gebruik van badkamer, een eerste-klas eetzaal met bar; twaalf slaapplaatsen voor mannelijke en twaalf voor vrouwelijke „Tourist-A" passagiers met gezamenlijke eetzaal, alsmede overdekte ruimte voor zes-en-dertig „Tourist-B" passagiers.

De goed geventileerde ladingruimen bieden plaats aan bijna achthonderd ton vracht, terwijl aan dek vervoergelegenheid is voor o.m. honderd ton vracht, terwijl aan dek vervoergelegenheid is voor o.m. auto's en vee; de koel- en vriesruimen hebben een gezamenlijke capaciteit van 1750 cub. voet.

Zo zal het motorschip „Antilia" dan zeer binnenkort uitvaren, vanzelfsprekend, als Nederlands-Antilliaans schip, onder de rood-wit-blauwe vlag; met de postvlag (omdat het post en en pakketpost zal vervoeren) en de vlag van de „rederij": een rood en blauw geblokte vlag met in het midden op witte achtergrond de gouden adelaar. Immers sedert haar oprichting in 1886 is de „Aguila de Oro" het kenteken van Prospero Baiz & Co.

De zeer vermoedelijke datum van vertrek is 2 November as. om 24 uur.

De vier jaar oude Freddy Stanley uit Porthsmouth werd door zijn moeder in huis gehouden, omdat ze er zeker van wilde zijn, dat hij er niet met een auto vandoor zou gaan. Het knaapje wist echter te ontvluchten. Hij klom in de cabine van een vrachtwagen van zijn buurman, startte hem, reed er mee de straat uit, sloeg een hoek om en stopte toen hij een politieagent zag. De diender wilde niet geloven, dat het kleine ventje helemaal alleen een zware vrachtwagen had gereden en liet hem demonstreren hoe hij dit had gedaan. Pas nadat de kleine Freddy dit examen met goed gevolg had afgelegd, raakte de agent overtuigd en kon er proces-verbaal worden opgemaakt. Op de foto: Freddy Stanley achter het stuurwiel van de auto.

Voetbal-congres geopend

Mordy Maduro bij acclamatie tot voorzitter gekozen

Lidmaatschap van Aruba en Cuba bediscussieerd

Willemstad. — Het was gistermiddag tegen half vier toen het Buitengewoon Congres van de Centraal-Amerikaanse en Caraibische Voetbal Federatie geopend werd door de heer Mordy Maduro, Voorzitter van de C.V.B. en lid van de Fifa.

Nicaragua, dat niet aanwezig was, had daarvan bericht gezonden en Panama werd vertegenwoordigd door zijn Consul alhier, de heer A. Delvalle.

De C.V.B. werd verder vertegenwoordigd door de heren Alberto Lieder en Odulio Willems. Als belangstellenden waren aanwezig de heer Antoine Maduro en Trainer Da Cunha.

De heer Mordy Maduro heette de aanwezigen van harte welkom en zette het doel van het Congres uiteen: een Statuut op te stellen voor de nieuwe Centraal-Amerikaanse Caraibische Federatie, welke de landen in dit gebied bij de Fifa zal vertegenwoordigen.

Bij acclamatie werd op voorstel van Costa Rica de hr. Mordy Maduro gekozen tot Voorzitter van het Congres.

De aanvragen van Cuba en Aruba om als lid van deze Federatie te worden toegelaten, brachten een levendige discussie.

Voor Cuba lag de moeilijkheid in het feit, dat dit land ingedeeld is bij de Noord Amerikaanse Federatie tesamen met Noord Amerika en Canada.

Maar Cuba is weinig voldaan over deze indeling daar in Noord Amerika weinig aan voetbal gedaan wordt.

Tenslotte wordt Cuba met algemene stemmen als lid aanvaard.

Aruba bracht een ander probleem. Het was de leden niet duidelijk, hoe Aruba als onderdeel van de Nederlandse Antillen een eigen lidmaatschap kon rechtvaardigen. De vertegenwoordiger van Guatemala opperde in dit verband de mogelijkheid dat dan ook twee elftallen van zijn land lidmaatschap zouden kunnen aanvragen.

Voorzitter Mordy Maduro gaf uitleg aan de bijzondere situatie, waarin Aruba zich binnen het Antilliaans verband bevindt, dat het namelijk plaatselijke autonomie geniet.

Na langdurige discussie werd besloten, dat Aruba als lid van de Federatie aanvaardbaar zou zijn, wanneer het na lidmaatschap van de Fifa aangevraagd te hebben, door de Wereld Federatie zou worden aanvaard.

Als vierde punt van de Agenda kwam de behandeling der Statuten aan de orde. De Antillen legden een project ter discussie voor, terwijl ook andere landen projecten bleken te bezitten. San Salvador had zelfs een project dat een combinatie was van alle andere projecten.

Maar voordat tot discussie van een en ander kon worden overgegaan, stelde de heer Gustavo Alvarado, van Honduras, als punt van orde voor, de keuze van een uitvoerend Comité en de Bestudering van de Economische situatie van de Panamese Voetbal-Federatie aan de bespreking der Statuten te laten voorafgaan.

Aldus werd besloten, waarna de Voorzitter de vergadering schorste.

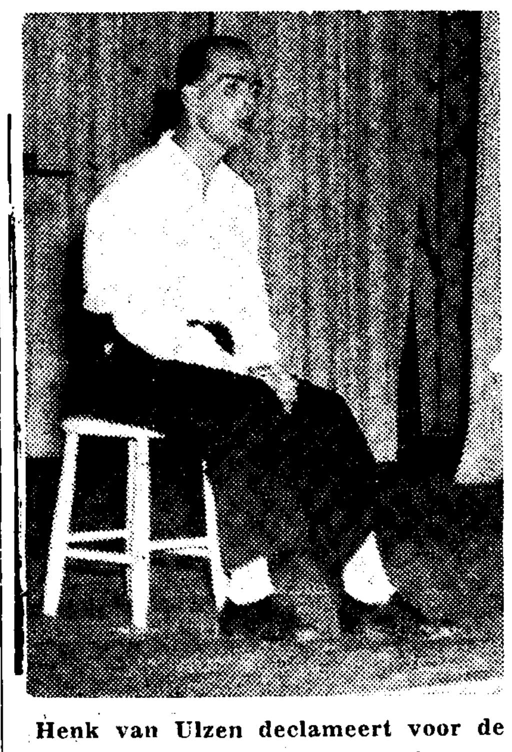
Santiago de Chili. — De wetgevende commissie van de Chileense Kamer sprak zich gisteravond uit tegen de handhaving van de staat van beleg met zeven tegen vijf stemmen.

In Societeit Asiënto

Curacaose jeugd op bezoek bij de muzen

Literair-muzikale matinee van v. Ulzen en mevr. Bondman

Emmastad. — Het idee van de literair-muzikale matinee voor scholieren is, althans voor Curaçao, iets nieuws. Deze nieuwigheid beleefden wij gisternamiddag, toen wij in de Sociëteit Asiento niet minder dan 400 leerlingen van de examenklassen van de Mulo-scholen en H.B.S.en verzameld zage om getuige te zijn van een optreden van het duo Henk van Ulzen-mevr. Bondam.

Henk van Ulzen declameert voor de Curaaose jeugd. Vierhonderd jongens en meisjes van de examen-klassen van MULO en HBS luisterden vol aandacht naar de stem der dichters.

De leiding van deze kunstzinnige school-middag die werd bijgewoond door de directeur van de CPIM/CSM, de heer dr ir H. ter Meulen, was in handen van het Hoofd der Schroederscholen, de heer J.A. Th. de Boer, welke mede uit naam van de CPIM, de leerlingen en hun leraren had uitgenodigd. Dat aan deze uitnodiging met graagte was gevolg gegeven, bewees de aanwezigheid van de hoofden der middelbare scholen, van de fraters Franciscus en Radulphus en een zeer groot aantal eerw. Zusters, leraren en leraressen. De zaal was stampvol jeugd, en vanaf het ogenblik, dat Henk van Ulzen voor het voetlicht verscheen, was deze jeugd vol aandacht voor de dichters, die door zijn mond spraken.

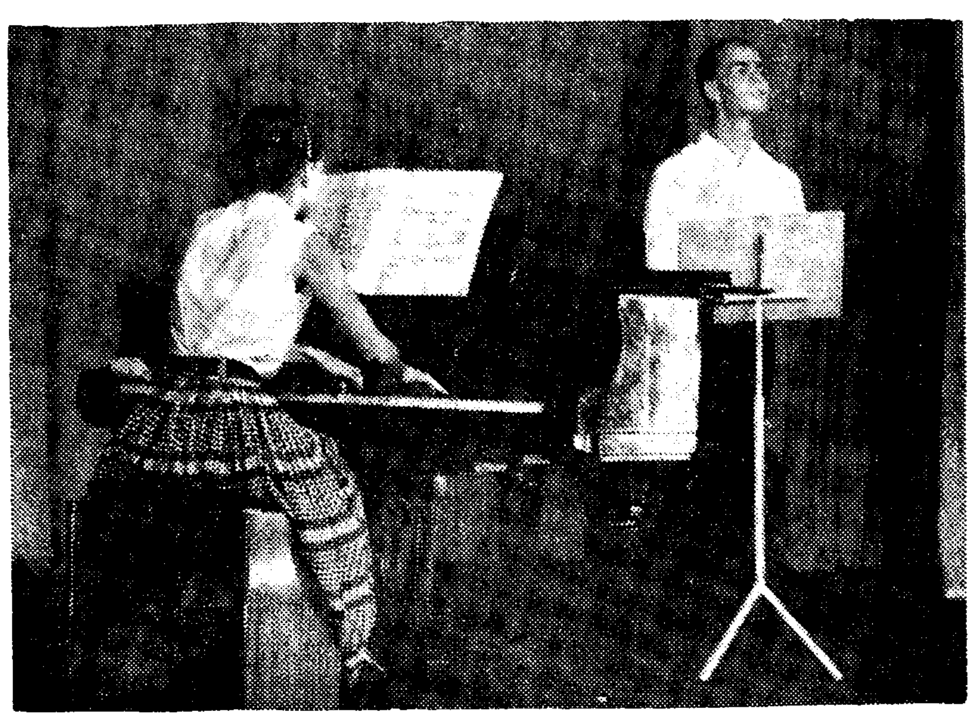
Van Ulzen, die in tegenstelling tot zijn voorganger geen geschreven of gedrukte teksten nodig had om zijn declamatorisch talent te kunnen tonen, had vanaf Marsmans „Herinnering aan Holland" (met welk gedicht hij opende) aanstonds de volledige aandacht van zijn jeugdig publiek.

Na Garmt Stuivelings, Vondel, P.N. van Eijck en een onbekende Middeleeuwse dichter, deed Annie M.G. Schmidt het met de „Kippetjes van de koning" en „De kraai in de zilveren kooi" natuurlijk bijzonder goed.

Mevr. Bondam gaf dan uitleg van Chopin's „Fantasie" en speelde deze vervolgens voortreffelijk. Het leek ons toe, dat de jeugdige luisteraars nog al moeite hadden dit muzikale programma-onderdeel te verwerken. Hetgeen overigens helemaal niet wil zeggen, dat dit onderdeel daarom te hoog gegrepen was.

Het declamatorium van Boutens' Beatrijs met muziek van Alexander Voormolen sprak de scholieren zeer goed aan. Van Ulzen bracht tot slot een tweetal scenes uit de Gysbrecht, die uiteraard de traditionele entourage moesten missen en daarom wellicht voor jonge mensen, die nimmer in de gelegenheid zijn geweest Vondel's drama te gaan zien, wat te veel van de fantasie eisten en voor hen niet zo gemakkelijk te volgen waren.

Overigens niets dan lof voor het goede idee van deze literairmuzikale scholieren-matinee. Voor mevr. Bondam waren er na afloop prachtige bloemen, voor van Ulzen een boeken-bon, maar voor de organisatoren van deze middag de voldoening van een geslaagde bijeenkomst van leerlingen en leraren, op bezoek bij de Muzen.

Tijdens de voordracht van Boutens' „Beatrijs". Links mevr. Bondam, die aan de piano begeleidt. Rechts van Ulzen.

Zeven keer van begroting afgevoerd!

School op Statius (die er niet is) slaat record als assepoester

Sinds de laatste regens eerste klas onbruikbaar

De bijzondere school op Sint Eustatius kan bogen op wat waarschijnlijk een record is, wij bedoelen: de school die er nog niet is, maar die al zeven jaar op de begroting gestaan heeft en er zeven keer weer afgevoerd is.

Laatstelijk stond hij op de eilandsbegroting van 1955 maar is om „bezuinigingsredenen" weer afgevoerd. Er moest een nieuw hospitaal komen, want het oude is niet goed meer, het lekt. En een nieuw hospitaal kost zoveel geld, dat de school voor de zevende keer er het loodje bij moet leggen.

Nu is de oudheid van het oude hospitaal maar zeer betrekkelijk: zijn leeftijd is zegge en schrijve 4 jaar, en heeft 4 jaar geleden de som van *f* 50.000.— gekost, maar reeds nu is het „oud" en dit wel omdat reeds nu een nieuw hospitaal noodzakelijker geacht wordt dan een nieuwe school, die al zeven maal in en uit het springtouw van de begroting gedanst is. Doch vervolgens ook omdat het vierjarig hospitaal tijdens de jongste regens zo schrikbarend bleek te lekken, dat alle patiënten moesten worden overgebracht naar een groot huis, dat voor dit doel zeer geschikt is en dat voor niet meer dan *f* 45.— per maand wordt gehuurd.

Desondanks is een nieuw hospitaal, — ondanks het op Statius gevoerd beleid de zieken zoveel mogelijk thuis te houden — zo noodzakelijk, dat de bijzondere school voor de zevende keer het veld heeft moeten ruimen.

Maar hoe staat het met de noodzaak van die bijzondere school? Dat is een andere kwestie. Het „lokaal" waar de kinderen van de eerste klas les krijgen heeft van de jongste regens zozeer geleden, dat sindsdien de leerlingen naar huis zijn gestuurd.

Bovendien is er de beroemde, immer — wijder — gapende afgrond van Sint Eustatius: het hoogland boven het strand dat als maar afbrokkelt en de huizen steeds nader tot de 40 meter diepe afgrond brengt.... Nu ligt de bijzondere school gevaarlijk dicht bij het keerpunt naar beneden.... De laatste zware regens en de altijd werkzame geiten verhaasten het proces....

Maar het nieuwe hospitaal in plaats van een 4 jaar oude wordt door de vroede vaderen van het eiland urgenter geacht dan een school waar al zeven jaar mee gesold is.

Er bestaat een wet op maten en gewichten, die het Gouvernement er voor doet waken, dat de Antilliaanse klanten geen onsje vlees te weinig krijgen. Zou het Gouvernement ook in deze meer geestelijke aangelegenheid niet voor de juiste maat willen waken? En wat het zwaarst is, ook het zwaarst laten wegen?

De aangelegenheid is toch minstens even belangrijk als een pondje vlees.

Orkestleden S.P.O. vol lof over Antillentrip

Paramaribo. — Het Surinaams Philharmonisch Orkest, dat op de Antillen een goede naam heeft achtergelaten is op Donderdagavond omstreeks 21.00 uur weer in Suriname aangekomen. De heer Frank Delprado orkestlid werd door de Avros verslaggever geinterviewd, die hem het e.e.a. vroeg over de trip naar de Antillen. Niets dan lof aldus de heer Delprado. Op Aruba hadden wij bij ons eerste concert maar een matige belangstelling vanwege het slechte weer. De andere concerten waren allen een succes, ook werd op Aruba een concert gegeven in het hypermoderne met aerconditioned theater van de certen gegeven, die naar mijn schat-Lago. Op Curaçao werden drie conting door 3700 personen werden bijgewoond.

De Antilliaanse bladen hebben hun lof uitgesproken over de concerten door goede critiek. De landgenoten op de Antillen hebben niets nagelaten om het de orkestleden zo aangenaam mogelijk te maken. Het J.P.F.-bestuur organiseerde ter gelegenheid van ons kort verblijf op Curaçao een aardig feestje, dat druk bezocht was. Ik noem niet graag namen van de velen, die op de Antillen ons het zo genoeglijk mogelijk hebben gemaakt, doch kan niet nalaten om de namen te noemen van de heren, Vale, Rodrigues en Chinfat deze heren verdienen zeker lof, voor hun bemoeiiingen met het orkest en leden.

Suffisant krijgt nieuw basketballveld

Suffisantdorp. — In het Suffisantstadion wordt achter de goal aan de zuidzijde van het terrein gewerkt aan een nieuwe basketbalveld, dat, naar wij vernemen, de beste op ons eiland zal zijn. Het dorp zal dan over enkele weken over een oefen en matchveld beschikken. Getracht wordt om in het dorp en onder de CPIM-ers, de basketballsport te bevorderen. Onze basketballsport is tot heden ten dage nog niet goed gefundeerd, wel is er, wanneer er een club uit Suriname of Aruba komt een incidentele opleving te bespeuren. Wij hopen echter dat met het nieuwe veld vanuit Suffisantdorp nieuw leven in deze tak van sport mag geblazen worden.

Idieeën ook voor het Rijk

Den Haag. — De minister-president, Dr. W. Drees, heeft een centrale ideeënbuscommissie voor de Rijksdienst geinstalleerd, die overeenkomstig de wens van de ministerraad is ingesteld.

Is dak niet iets voor Curaçao?

Handelsconferentie te Geneve voor Antillen van belang

Willemstad. — Donderdag a.s. begint in Genève een handelsconferentie, waarop de geldende internationaal gesloten overeenkomsten met betrekking tot de vaststelling van handelstarieven en invoerrechten ter sprake komen. Deze conferentie is ook voor de Nederlandse Antillen van waaruit bepaalde stemmen zijn opgegaan om de invoerrechten te verhogen, van groot belang. Destijds werd de Regering er op gewezen, dat verhoging van de invoerrechten in verband met de gesloten overeenkomsten niet wel mogelijk was. Mr Boomstra, Administrateur van Financiën, die momenteel i.v.m. de besprekingen over de zetelverplaatsingen in Nederland vertoeft, zal bedoelde conferentie in Genève bijwonen.

„Antilia" tweemaal per maand naar boven: niet onmogelijk

Willemstad. — Tijdens de persconferentie ten huize van de heer L.A.J.M. Eicholz directeur van de fa. Prospero Baiz & Co. alhier, deelde de heer M. van Dam die met de economische voorbereidingen voor de vaart van de droomboot belast is, ons naar aanleiding van het gisteren in onze editie verschenen artikel over de droomboot mede, dat het niet onmogelijk is de "Antilia" tweemaal per maand naar boven te laten gaan. Echter, zo vertelde hij, moet er een grondige reden voor aanwezig zijn om het tweede bezoek aan de Bovenwindse eilanden per maand te verantwoorden.

Begrijpelijk is dat indien er veel verlies geleden wordt op de maandelijkse tocht naar boven, de fa. Prospero Baiz zal proberen in de resterende 20 dagen van de maand met de droomboot winst te maken.

Vandaar de vaart naar de Britse Eilanden, Trinidad, en eventueel de Franse eilanden. De vaarschema's kunnen altijd ten gerieve van een grote vracht of een bepaald aantal passagiers gewijzigd worden.

De firma is welwillend genoeg, maar kan om welke reden dan ook geen geld weggooien voor niets. De ruim 3.000 mensen tellende bevolking van de Bovenwindse Eilanden levert nu eenmaal niet genoeg op om een tweede reis naar genoemde eilanden te rechtvaardigen, indien er geen speciale reden toe is.

Noot van de Redactie.

Bij deze openhartige en overigens alleszins zedelijke verklaring van de reders der droomboot tekenen wij aan, dat, waar de klemtoon in onze beschouwing van gisteren viel op een geregeld en betrouwbare verbinding tussen de eilanden, wij een tweede reis van de droomboot naar boven, alleen voor dit doel, zonder twijfel de meest omslachtige en kostbaarste oplossinng vinden.

Nog meer spreekt het vanzelf, ook, indien tot deze omslachtige oplossing de toevlucht genomen zou MOETEN worden uit overwegingen van algemeen belang, de instantie die met de zorg daarvoor op de eerste plaats belast is, de Overheid, door subsidie zulk een reis mogelijk zou moeten maken.

Maar hieruit blijkt tevens dat een tweede reis van de droomboot, waarbij het traject Curaçao — Sint Maarten vrijwel voor niets gevaren zou moeten worden, de minst economische oplossing is, en dat een degelijke opvolger van „Blue Peter" verre de voorkeur verdient.

Maar hiervoor geldt dan ook: Hoe vlugger hoe beter!

De Rijks Voorlichtingsdienst

's-Gravenhage. — Verscheidene leden van de commissie van rapporteurs uit de Tweede Kamer in wier handen de ontwerp-begroting van de Departement van Algemene Zaken is gesteld, zien de wenselijkheid van een verdere uitbreiding van de Rijks Voorlichtingsdienst niet in. Eerder lijkt hen een inkrimping gewenst.

Recht tot het Hart

— Het ergste van nietsdoen is dat het iemand doet tobben over het doorbrengen van de tijd.

Het verkeer in Punda

Willemstad. — Met ingang van Woensdag 27 October zal de noordelijke rijstrook van Pietermaai (breed), tussen Zonstraat en Theaterstraat, gereed zijn voor het verkeer opengesteld worden.

Alsdan wordt meteen aangevangen met de verbetering van de zuidelijke strook van dit gedeelte van Pietermaai zodat in dit laatste werkstadium enkel de noordelijke rijstrook beschikbaar is voor het verkeer.

In verband hiermede komt de parkeergelegenheid aan de zuidkant van Pietermaai (breed) tijdelijk te vervallen en zal uiteraard op de enig beschikbare noordelijke rijstrook een STOPVERBOD gelden.

De inritten naar de percelen aan de zuidzijde van Pietermaai zullen zo lang mogelijk berijdbaar worden gelaten om de belanghebbende automobilisten zo min mogelijk te duperen.

Het leven van Ceasar Franck

Lodewijk Prins - achter het klavier - over muziek

Willemstad. — Voor een betrekkelijk gering aantal belangstellenden hield Lodewijk Prins gisteravond in de zaal van het Cultuurcentrum een lezing over het leven en werken van Cesar Franck. De oorzaak van deze slechte opkomst is vermoedelijk te wijten aan het feit, dat de werken van een componist als Franck niet bepaald populair zijn, immers een compositie van deze figuur, die in zijn tijd maar nauwelijks begrepen werd, wordt maar al te dikwijls beschouwd als muziek, die nog maar net begrijpelijk is voor de gemiddelde muziekliefhebber.

In zijn begroetingswoord dankte de voorzitter van het C.C.C., de heer Bennebroek Gravenhorst, de heer Prins voor zijn bereidheid om, ondanks de vermoeiende en tot in de nacht voortdurende schaak-simultaan seances, toch nog op een geheel ander terrein zijn kundigheid te bewijzen. In zijn welkomstwoord betrok de heer Gravenhorst tevens de dirigent van het Surinaams Philharmonisch Orkest, Eddy Wessels, die gelegenheid had gevonden de lezing bij te wonen.

De heer Prins begon er met op te wijzen, dat de ongewone combinatie Schaker-Muziek-liefhebber beslist geen unicum is. In dit verband noemde hij een componist-schaker, die twee eeuwen geleden leefde, namelijk Filidor. Deze, die bij voorkeur componist was, is echter als zodanig al lang in het vergeetboek geraakt, doch leeft als schaakmeester nog steeds voort. In alle bescheidenheid een parallel trekkend, vertelde spr., dat zulks met hem in feite ook het geval is. Hij is, voor zover hij dit zelf in handen heeft tenminste, in de eerste plaats muziekliefhebber. Het schaken komt op de tweede plaats, al zal niemand kunnen ontkennen, dat hij daarmede zijn naam gevestigd heeft.

Zijn lievelingscomponist is Cesar Franck, vandaar de niet alledaagse keus van het onderwerp voor deze causerie. Aan de hand van enkele anecdotes en door Francks leerlingen overgeleverde verhalen, schilderde spreker de figuur van deze argeloze, maar zich toch wel degelijk van eigen kunnen bewuste musicus, onbegrepen in zijn tijd, maar toch als mens altijd gewaardeerd. Een bescheiden, maar toch dominerende figuur, die in feite slechts erkenning vond bij zijn leerlingen, al was het alleen maar, doordat ze — later zelf beroemde componisten — nooit geheel aan zijn invloed ontkomen zijn.

Een sprekend voorbeeld hiervan noemde spreker Debussy, die, na leerling van Franck te zijn geweest, les ging nemen bij diens tijdgenoot Massenet. Massenet en vele andere „operaschrijvers" uit die tijd, stonden in veel groter aanzien, dan César Franck, die het nooit heeft kunnen brengen tot „maître", maar altijd „monsieur Franck" bleef, iets, dat hem, uiterlijk althans, nooit bitter stemde, doch hem evenmin het geloof in eigen kunnen deed verliezen. Franck was een nieuwlichter.

Geboren in Luik (1822) en met zijn broer Jozef door zijn vader voorbestemd om tot wonderkinderen te worden opgeleid, behaalde Franck op twaalfjarige leeftijd reeds het einddiploma van de muziekschool aldaar. Kort daarop vertrok de familie naar Parijs, waar hij, zeer tegen zijn zin opgeleid zou worden tot pianovirtuoos en met pianolessen aan de kost moest komen.

Zijn huwelijk met een actrice, deed hem zijn pianostudie er aan geven, hetgeen voor zijn vader aanleiding werd de banden met hem te verbreken. Hij werd organist aan de Sainte Clotilde en later orgelleraar aan het Conservatorium. Door zijn naiviteit genoot hij weinig waardering van zijn collega's, doch won hij de harten van zijn leerlingen. Na zijn huwelijk begon Franck eerst recht te componeren. Hij stond dagelijks vroeg op om zich, voordat hij met lesgeven aanving, nog aan het componeren te kunnen wijden. Dit hield hij vol tot aan zijn dood in 1890.

Het strijkkwartet, dat hij een jaar voor zijn dood schreef, bracht hem zijn eerste werkelijke succes. Naast zijn kamermuziek, schreef Franck betrekkelijk weinig klavierwerken, enkele oratoria, vele orgelwerken en slechts één symphonie (in D kleine '88). Hoewel Franck van zijn symphonie weinig voldoening heeft gehad — volgens Gounod was deze het bewijs voor zijn „muzikale impotentie" — wordt dit werk tegenwoordig beschouwd als het meest waardevolle van zijn hele oeuvre.

Ditmaal niet achter de 64 velden maar achter het klavier. Lodewijk Prins geeft enkele muzikale interpretaties tijdens zijn gisteren in het Cultuurcentrum gehouden lezing over de componist Ceasar Franck.

Aan de hand van door hem zelf op de piano gespeelde of via de grammofoon ten gehore gebrachte voorbeelden, wees de heer Prins op een drietal kenmerken van Franck's muziek (het none-accoord, waarvan Franck de geestelijke vader genoemd kan worden, de typische intervallen en het zogenaamde cyclische principe, waarbij zelfstandige thema's uit de delen van een werk in het laatste deel tezamen worden gespeeld en dus een gedachteneenheid vormen). Voorts demonstreerde hij duidelijk, dat deze kenmerken bij Debussy herhaaldelijk teruggevonden kunnen worden.

Het slot van de lezing kwam enigszins onverwacht en de reactie van het publiek, dat kennelijk meer wilde horen, deed de heer Prins besluiten op de gramofoon „Variations Sypmhoniques" ten gehore te brengen. De slechte weergave maakte dit echter tot een niet onverdeeld muzikaal genot.

Ondanks het feit, dat wij de heer Prins liever achter het schaakbord dan als spreker zien, werd dit voor de muziekliefhebber een geslaagde avond en wij kunnen dan ook ten volle instemmen met de woorden van dank, die de heer Bennebroek Gravenhorst aan het einde van de avond sprak.

Door God's goedheid werden wij verblijd met de geboorte van een dochter

MARIJKE

Bij het H. Doopsel zal zij de namen ontvangen

MARIA ANNETTA

A. J. Versney
C. M. A. Versney-Maas
Willemstad 23-10-1954.

St. Elisabeth Hospitaal

Handig vaarschema en tarievenboekje

Willemstad. — Van de firma Prospero Baiz ontvingen wij een zeer handig boekje van de „Antilia", waarin alle vaarschema's tarieven van passagiers en vracht zijn opgenomen. Het is een losbladig werkje waar te allen tijde aanvullingen in kunnen worden opgenomen.

Verder zien wij in dit keurig verzorgd werkje, dat de droomboot op haar routes 19 plaatsen aandoet. De namen en adressen van alle agenten van de fa. Prospero Baiz & Co. vindt men er eveneens in.

Lof en processie

Willemstad. — Morgenavond 19.00 uur is er in de kerk van Pietermaai een plechtig lof met predicatie en processie.

Poppy Fund

Emmastad. — In de Shell Golfclub vond gisteren een druk bezochte bridge drive plaats ten bate van het Poppy Fund.

De uitslagen luidden: 1.— de dames Aars-Maduro, de tweede prijs was voor de dames Meyer-Kerrebijn, de dames Visser-Baart verwierven een troostprijs.

Radio stations in de Antillen

Willemstad. — Van de Lands Radiodienst vernemen wij, dat het wel eens voorkomt, dat luisteraars op de Antillen de verschillende omroepstations niet uit elkaar weten te herkennen. Berichten van een bepaald station worden doorgegeven als zijnde afkomstig van een ander. Het is wellicht van belang te weten, dat er thans vier omroepstations zijn op de Nederlandse Antillen en wel twee te Curaçao en twee te Aruba.

Hier volgt een opgave van de namen der Stations en de frequenties, waarop zij uitzenden.

Curom 720 Kc, Radio Hoyer 574 Kc. (Curaçao) en Radio Kelkboom 543 Kc.; Voz di Aruba 655 Kc. (Aruba).

Deze stations zijn gedurende de daguren goed te ontvangen op Curaçao en Aruba. Uiteraard is de ontvangst der Curaaose stations op Curaçao beter en die der Arubaanse stations op Aruba. Het is in het algemeen wel mogelijk een klein herkenningsteken te maken op de afstemschalen der ontvangers, zodat men onmiddellijk weet met welk station men te maken heeft. In autoradio's is het als regel mogelijk de stations door middel van de drukknopafstemming onmiddellijk te bereiken.

Radio hoorspel

Willemstad. — Onder regie van Henk van Ulzen zal voor de Curom — en dit ter gelegenheid van de in gebruik name van de nieuwe studio's — een radio hoorspel worden opgevoerd.

Bedoeld stuk is een een-acter. Voorts zullen genoden op Zaterdag en Zondae in de gelegenheid gesteld worden de nieuwe studio's te bezichtigen.

De Katholieke Morgenwijding op Zondag 31 October a.s. staat in het teken van de radio omroep. De H. E. Pater Vicaris L. van Rooy zal in deze ochtendwijding, zowel in het Nederlands als in de landstaal spreken over de dienende taak van de radio in het godsdienstige leven van e mens. Deze uitzending duurt van 10.30 — 11.30 uur, het mannenkoor van de Pro Cathedrale Kerk o.l.v. Frater Fidelius verzorgt de vocale omlijsting. In deze R. K. ochtenduitzending spreekt ook de heer Armand de Rooy, voorzitter van de St. Thomaskring.

Gelijk wij reeds eerder berichtten zal Landsminister J. Pauw de opening verrichten, voorts zullen het woord voeren Mr. I. C. Debrot, voorzitter van de Radio Adviesraad, R. van Haaren, directeur LRD en F. Visser, voorzitter van de Curom.

Afgelopen nacht

In enkele uren brandkast diefstal opgelost

Daders achter slot

Willemstad. — Op de weg naar Fuik no. 163 is gistermiddag tussen 3 uur en 7.30 uur ingebroken en werd een brandkast ontvreemd waarin een geldsbedrag van duizend gulden, sieraden ter waarde van *f* 400.— en zeven spaarbankboekjes.

De daders waren gisteravond om 12 uur allen bekend en zitten nu achter slot.

De recherche ging er direct op af en slaagde er na enkele uren zoeken in de brandkast te vinden, op ongeveer 1 kilometer afstand van het perceel waaruit de safe gestolen was. De recherche zag direct dat de brandkast nog niet was geopend, de safe was in het struikgewas verborgen. Vermoedelijk zouden de daders dus terugkomen. Hoofdagent Nijboer en de rechercheurs Luidens en Zennerink hebben mooi werk geleverd.

Op 20 meter afstand van de plaats waar de brandkast was gevonden, stonden enkele huisjes. In een der huisjes woonde een man, die later de oom bleek te zijn van een van de daders. Echter, hij wist niets van de diefstal. In een in de nabijheid staand huisje trof de recherche een bekende van de politie aan, die stomdronken was. De Hoofdagent liet hem later weer los. Tegen half twaalf waren de rechercheurs bijna op een dood spoor gekomen. Men had de brandkast intussen weer naar de eigenaar teruggebracht. Nijboer besloot met zijn mensen terug te gaan naar het huisje van de oom van een der verdachten, (zoals later bleek) dat zo dicht bij de schuilplaats van de brandkast lag. Daar troffen de rechercheurs een oude pickup aan, terwijl drie personen bij de alleenwonende man zaten die over koetjes en kalfjes praatten. Zij werden door de recherche ondervraagd en gefouilleerd, daar zij geen verklaring konden geven voor hun nachtelijk bezoek aan de oom. Op een van de heren vond de recherche twee jachtpatronen en weldra was men op weg naar deze knaap zijn huis voor het geweer. De heren bekenden slechts enkele minuten later.

Het bleek dat drie knapen de brandkast gestolen hebben, namelijk J.F.I., 29 jaar; D.E.R. 24 jaar en nauwelijks twee weken uit de gevangenis ontslagen, en D.P.E., 25 jaar. Een vierde zou de brandkast openmaken, daar hij snijapparaten thuis heeft, dit is F.D.B., op wie ook de patronen zijn gevonden.

Uit het onderzoek is gebleken dat de heren het wel ernstig meenden met deze brandkastendiefstal. Zij wisten namelijk niet dat men de brandkast had gevonden en zij waren vastbesloten deze uit de mondi, waar zij de safe hadden verstopt, weg te halen. De „leider" van deze gang had zeer gevaarlijke plannen, hij had namelijk aan B. gezegd „breng dit geweer mee en ik zal schieten als de recherche soms komt".

De heren is logies verleend op het hoofdbureau. Een bijzonder woord van lof mogen wij toezwaaien aan de politiemannen die deze zaak op zo'n snelle wijze tot klaarheid hebben weten te brengen. De hoofdagent Nijboer bijvoorbeeld wilde toen de melding binnenkwam, juist zijn bed in stappen. Hij heeft de vorige nacht ook weinig geslapen, hedenochtend stapte hij pas om vijf uur in bed. Bravo, mannen!

Arubaanse Courant in Curacaose handen

Willemstad. — Naar wij vernemen, is het Arubaanse dagblad „De Arubaansche Courant" in Curaçaose handen overgegaan. „Beurs- en Nieuwsberichten" heeft dit Arubaanse dagblad nl. gekocht.

Introductie-avond Henk van Ulzen

Willemstad. — Morgenavond om half negen vindt in de St Tharcisiusclub, naast de pastorie van St. Familia, een voordrachts- en introductie-avond plaats door Henk van Ulzen. Deze culturele avond wordt gegeven voor de geestelijkheid, fraters en leden van Don Bosco en Thomaskring. Allen zijn van harte welkom.

Fassman boekt succes

Willemstad. — De hypnotiseur-telepaath Fassman, die sedert jl. Dinsdag in het Roxy-theater optreedt, boekt daar een enorm succes. De mensen blijven toestromen, vooral de telepathie van Fassman trekt ieders belangstelling.

Getuigen zien dronken rijder

Willemstad. — Op Juicio reed gistermiddag een personenauto tegen de afrastering van een perceel op, waarbij het gaas brak en een paal werd ontzet. De bestuurder reed door, maar getuigen hebben hem gezien, dus zal hij zijn straf niet ontgaan.

AGENDA

WEST-END:

Zat. 19.00 en 21.00 uur en Zond. 10.30 en 20.30 uur „Geketend"
Zondag 16.30 uur „Black Hawk" en 18.30 uur „Tropical heat wave"

CINELANDIA:
Zat. 19.00 en 21.00 uur; „The Phantom of the rue Morgue"; Zond. 18.30 uur „The three musqeteers"; 20.30 uur: „The Phantom of the rue Morgue". (3-D).

ROXY:
19.00 uur „Gentle gunman" en 21.00 uur Fassman;
Zondag 10.30, 18.30 en 20.30 uur Fassman, 16.30 uur „The Glenn Miller Story".

CARIBE:
Zat. 18.00 uur; „Desert of lost men"; 20.00 uur; „Beachhead"; Zondag 18.00 uur; „Toughest man of Arizona"; 20.00 uur „Slaves of Babylon".

REX:
Zat. 20.00 uur; „Fruto de tentación".
Zondag 18.00 uur; „Fighting lawman" en 20.00 uur; Pieña Madura".

ROYAL:
Zat. 20.00 uur; Witness of murder, Zond. 19.00 uur; „White horse ambush" 20.00 uur; „Ride the man down".

SUFFISANT-THEATER:
Zat: „The moonlighter", 20.00 uur, Zondag. 20.00 uur „The Mexican men hunt".

RIFSTADION:
Voetbal: Zaterdag 20 uur: Jong Colombia 1 — Sithoc 1 en Zondag 16 uur: Veendam 1 — S.U.B.T. 1.

WACHTDIENST C. P. NEDERHORST:
De Wachtdienst wordt dit weekend waargenomen door de heer G. Mulder, tel. 7158.—

VERLOVEN VOOR BEGRAFENISSEN:

De heer P. L. Martijn, Oosterbeekstraat 38, is bevoegd tot de afgifte van verloven voor begrafenissen.

WIT GELE KRUIS:
De Zondags- en nachtdienst wordt waargenomen door zuster Witmarsen, Nieuwindstraat 22a, tel 3773.

APOTHEKEN:
De Zondags-en nachtdienst wordt waargenomen *in Otrabanda* door *Botica Central*, Breedestraat 45, tel. 3281, in *Punda* door *Botica Excelsior*, Herenstraat 4, tel: 2004

WEEKEND-DIENST GOUVERNEMENTS-GENEESKUNDIGEN:
Stadsdistrict:
Dr. M. Berkenveld, Berg Altena 59, tel. No. 1395.
2de District:
Dr. P. E. Nassy, Klein Kwartier 196, tel. No. 50.46.

Waar halen wij benzine

Dit week-end zijn de volgende benzinestations geopend:

Pelayo Jansen .... Santa Rosa
Pablo Frederick .... Saliña
C. Winkel & Zonen ..... Rio Canario
Mevr. v.d. Mark .... Cas Chiquito
Ellis & Dania .... Molenplein
F. M. de Jongh .... Mundo Nobo
Dario Cardoze .... Hendrikplein
P. Bakhuis .... Berg Altena
Cur Motors Ltd .... Sta Helena
A. Rosa .... Hato

Wordt het Nederlandse voetbal-kabinet ten val gebracht

Spanning tussen KNVB en beroepsvoetbalbond neemt toe

Belangrijke gebeurtenissen werpen hun schaduw vooruit. Inderdaad. Want daar is in de eerste plaats de gewone algemene vergadering van de KNVB, die 30 October te Amsterdam wordt gehouden. Er was, na de twee vorige, buitengewone vergaderingen, te verwachten, dat het 30 October een gezellig onderonsje zou worden, waar de agendapunten weinig meer zouden zijn dan hamerstukken. Edoch, het ziet er naar uit, dat het in die "gewone" algemene vergadering nog veel onstuimiger en warmer zal toegaan dan een paar weken geleden.

Nederlands hockey-faam op het spel

Men moet het eigenlijk zo zien, dat er oorlog is in de Nederlandse voetbalwereld en dat het „kabinet", dus het bondsbestuur van de KNVB, een oorlogskabinet is. Althans behoorde te zijn. En omdat dit bestuur zich niet doet kennen als een oorlogskabinet, is er onvree en wantrouwen en ontevredenheid. En wordt er gedreigt en zijn er zelfs symptomen, die wijzen op bepaalde vormen van chantage, zij het dan wettelijk niet strafbaar.

Er is voor die komende vergadering een agenda vastgesteld, maar het is voor iedereen duidelijk, dat er geheel andere onderwerpen ter sprake zullen komen. Doch zelfs al is dit duidelijk, daarom zal het er wel op uitdraaien, dat de vergadering wordt geschorst voor nader overleg en dat er andermaal een nieuwe bijeenkomst uit zal voortvloeien.

Het is ook allemaal zo ingewikkeld en niet meer up-to-date in die KNVB. Een klein voorbeeld moge dit illustreren. Bij de behandeling van de voorstellen om tot betaling van spelers over te gaan, in de vorige vergadering, won één spreker aller harten. Die spreker was Dirk Nijs. Een scheidsrechter van naam, die ook interlands leidde en tevens voorzitter van een derde klasser te Rotterdam, De Mussen geheten. Dirk Nijs windt er nooit mooie doekjes om, doch spreekt van man tot man en van hart tot hart. Hij vertegenwoordigt al jaren het lagere voetbal van zijn district, maar hij was vóór betaling, terwijl vele anderen uit dat lagere voetbal er tegen waren. Hij liet waarschuwende geluiden horen en één van de dingen, die stellig meer aandacht hadden verdiend, was zijn vraag om gelijkheid voor allen. Dus ook voor het lagere voetbal, de tweede, derde en vierde klassers het recht, zo men dit wilde, de spelers te betalen.

Hij stemt tegen zich zelf

Men weet, dat het besluit viel: betalen, goed, maar dan alleen de eersteklassers. Doch Dirk Nijs behoorde korte tijd later tot een soort van commissie, die bij het bondsbestuur een voorstel indiende, inhoudende betaling ook voor lager voetbal. Want bij dat lagere voetbal vreesde men, vermoedelijk niet ten onrechte, dat de beste spelers overschrijving zouden vragen naar een eersteklasser, zo zij in eigen omgeving niet mochten worden betaald. En er waren — en zijn op dit ogenblik weliswaar overschrijvingsbepalingen, die een wachttijd van een vol jaar voorschrijven, maar men mocht inderdaad wel verwachten, dat die bepalingen spoedig zouden of zullen worden gewijzigd, omdat het in het belang van het algemene spelpeil moet worden geacht, dat de beste spelers in zo weinig mogelijk clubs worden verenigd en ook, omdat men moeilijk een speler kan beletten voor zijn spel het geld te gaan halen daar, waar hij het kan krijgen.

Dirk Nijs zag dat van het begin af aan goed in. En wij geloven ook wel, dat zijn streven succes zal hebben en dat het lagere voetbal eveneens toestemming zal krijgen de spelers te gaan betalen. Maar als de bondsvergadering met meerderheid van stemmen dit voorstel aanneemt, dan zal onder degenen, die tegen stemmen, zich.... Dirk Nijs bevinden. Niet omdat hij nu ineens van gedachten is veranderd. Verre van dien. Maar het district, waartoe zijn club De Mussen behoort, koos hem tot voorzitter van de Vereniging van 2e, 3e en 4e klassers. En in een voor-vergadering werd dat voorstel van betaling verworpen. Hetgeen wil zeggen, dat de afgevaardigden van dit district, en dus ook Dirk Nijs, op de bondsvergadering tegen moeten stemmen!

Uit dit voorbeeld moge blijken, hoe ingewikkeld het allemaal wel is en toegaat in de KNVB. Er hebben in het verleden al meermalen afgevaardigden bedankt voor de eer, omdat zij nee moesten zeggen bij een voorstel, terwijl zij van harte ja bedoelden.

Het houdt intussen in, dat het bondsbestuur eveneens aan handen en voeten is gebonden en niet kan doen, wat het wil, zelfs niet op beslissende ogenblikken.

Een „oorlogskabinet" zou dat wel moeten kunnen, maar de vraag rijst levens, of het huidige bestuur wel graag „oorlogsvolmachten" zou willen accepteren van de bondsvergadering. Want nog altijd treurt dit bestuur om het verlies van het amateurisme, dat het als ideaal zag. En terwijl het treurt, verzet het vrijwel geen stap. Het heeft dat ene besluit genomen en hoopt of meent nu, dat deze voldoende is, terwijl in werkelijkheid een complex van maatregelen dient te worden genomen om datgene, wat men is begonnen, tot een goed einde te brengen.

K.N.V.B.-clubs voor lege tribunes

Intussen zet de Beroepsbond (NBVB) zijn werkzaamheden voort en boekt hij succes in de strijd om de volksgunst. Waar er profs spelen, is er veel publiek, terwijl tal van eersteklassers van de KNVB voor lege tribunes spelen. En dat, ofschoon die eersteklassers nu voor hogere kosten staan in verband met de premies, die aan de spelers moeten worden uitgekeerd. Is het wonder, dat niet alleen het lagere voetbal om bescherming vraagt tegen de eersteklassers, maar dat deze eersteklassers op hun beurt om bescherming vragen tegen de Beroepsbond? Is het wonder, dat door het uitblijven van maatregelen van de zijde van het bondsbestuur, geruchten worden geboren over KNVB-clubs, die van plan zouden zijn zich met heel hun bezi aan te sluiten bij de Beroepsbond? Zij zullen er wel lang en breed over nadenken, maar ook als zij het niet doen dan nog moet men deze geruchten toch zien als een bedreiging aan het adres van het bondsbestuur. En de Beroepsbond maakt er gebruik van, want deze heeft aangekondigd, dat er zo spoedig mogelijk meer profclubs in het leven zullen worden geroepen, dat er dus plaats komt voor meer spelers (van de KNVB) en dat er bovendien een amateurafdeling komt voor (KNVB-)clubs die wensen over te stappen, doch amateur willen blijven.

De eerste klassers willen, nee eisen een afzonderlijke afdeling in de KNVB voor semi-prof clubs en daarmee gepaard gaande bepalingen inzake overschrijving en transfermogelijkheid. Het lagere voetbal wil, nee eist handhaving van de overschrijvingsbepalingen en is nog zeer verdeeld ten aanzien van betaling voor lagere clubs. Onherroepelijk komt het bondsbestuur in moeilijkheden en het mag zeker niemand verbazen, als op de komende vergadering dit bestuur ten val wordt gebracht.

De wedstrijd België — Nederland, welke 24 dezer te Antwerpen plaats vindt, is voorbestemd een belangrijke rol in deze voetbal oorlog te spelen. Het bondsbestuur is bezig spelers, die in buitenlandse profclubs uitkomen voor de nationale ploeg te winnen: Wilkes, Appel, De Kubber, Rijvers, Van Geen! Een noodsprong na het échec van 1—6 in een oefenwedstrijd tegen Sparta—Praag. Vorig jaar mochten deze profs zelfs niet in Nederland spelen ten bate van het stormrampfonds! Hieruit kan men afleiden, dat het water het bondsbestuur ongeveer tot de lippen is gekomen. Maar hoe jammer toch, achteraf te moeten concluderen, dat het zo ver niet had behoeven te komen, zo ditzelfde bondsbestuur tijdig meer begrip voor de werkelijkheid had getoond!

Er komt nog een spannende tijd!

Hockeyers oefenen

Terwijl zich dit alles afspeelt in de voetbalwereld, oefenen de hockeyspelers. In de hockeywereld kent men (nog?) geen problemen van professionalisme, al wordt het amateurisme van India wel eens in twijfel getrokken, wanneer deze ploeg enkele maanden op tournee gaat.

Hockey is nog een spel voor de beter gesitueerden, maar tevens een genoeglijkheidsspel. Nederland is lange tijd de officieuze Europese kampioen geweest en het behoefde zich daarvoor niet eens bijzonder in te spannen. Er is evenwel een kentering gekomen als gevolg van het feit, dat er in landen als Engeland en Duitsland thans wél ijverig wordt getraind. Nederland dreigt zijn voornaamste plaats te verliezen en dat komt de eer van de spelers te na.

Van 27 October tot 2 November nu wordt het Europese landentoernooi gehouden. Dat gebeurt om de vier jaren en er is geen titel of kampioenschap aan verbonden. Maar toch is dit toernooi uiterst belangrijk, omdat de eindstand als maatstaf wordt genomen voor de indeling van de ploegen bij de Olympische Spelen.

Met India en Pakistan worden dus over twee jaren te Melbourne de twee best geplaatsten van het toernooi te Brussel in afzonderlijke poules ondergebracht, hetgeen betekent, dat die vier landen elkaar niet voor de halve finales zullen ontmoeten.

Voor de indeling te Brussel heeft men echter niet als maatstaf genomen de eindstand van de Olympische Spelen te Helsinki. Nederland verloor nadien namelijk overtuigend van Engeland en Nederland heeft nu te Brussel met Denemarken en Oostenrijk een iets moeilijker poule dan Engeland. Bovendien heeft Nederland kans in de halve finale, mits het zo ver komt, Duitsland te ontmoeten, terwijl Engeland dan België of Spanje krijgt.

Er is de Nederlandse ploeg dus alles aan gelegen te Brussel in elk geval de eindstrijd te halen en deze zo mogelijk te winnen. En om dat te bereiken, wordt er al enige maanden lang naarstig geoefend. Men bedenke, dat er spelers bij zijn met verantwoordelijke posities in de maatschappij, maar toch roken zij niet en drinken zij niet. Zij oefenen elke Dinsdagavond, spelen elke Zaterdag een oefenwedstrijd van elftal A tegen B en spelen Zondag competitie....

Er zou in de voetbalwereld moord en brand worden geschreeuwd, zo de KNVB hetzelfde zou vragen van de spelers van het Nederlandse Elftal. Ongehoord, zou men zeggen. Maar steeds meer komen wij tot de overtuiging, dat van alle sportbeoefenaars, voetballers het, wat training betreft, toch wel het gemakkelijkst hebben!

B.M. Schilperoort

Om kampioen van Nederland te worden, moet men zich het een en ander getroosten. De motorrijders Meijer, links, en Houweling uit Haarlem kunnen er over meepraten. Zij hebben deelgenomen aan de strijd om het langebaankampioenschap op de motor. Schoon gewassen zijn zij aan de start gekomen, beeindigen zij onder de modder de strijd.

Een wankele basis

Onlangs hadden wij een uitvoerig gesprek met een katholiek priester, die in Augustus l.l. het vormingscentrum van de Morele Herbewapening te Caux-sur-Montreux in Zwitserland had bezocht. Geen bezoeker kan zich blijkbaar onttrekken aan de weldadige invloed van dat stijlvolle samenzijn. Onwillekeurig komt men onder de indruk van het ideaal, dat alle aanwezigen bezielt, van de volkomen onzelfzuchtigheid de volmaakte belangeloosheid, waarmee men tracht dat ideaal te verwezenlijken. Men waant zich in een oase van menslievendheid, oprechtheid, eerlijkheid en rechtvaardigheid, waarvan men het bestaan in deze wereld nauwelijks mogelijk had geacht. De sfeer van Caux grijpt U aan en dwingt respect af, niet op de laatste plaats, omdat men spoedig de overtuiging opdoet, dat zelfs de schijn van baatzuchtigheid hier totaal afwezig is. Het is inderdaad begrijpelijk, dat velen uitermate geestdriftig zijn over de mentaliteit van de RAM en het vele goede, dat daardoor wordt bereikt. Hoewel geheel bereid dit volmondig te erkennen en het in feite ook waarderend, voelt een katholiek zich in de grond toch altijd enigszins onwennig in die omgeving. Er hangt iets in de lucht, waarvan hij voelt dat het niet juist kan zijn. De hele opzet van de beweging, hoe bewonderenswaardig ook in details, is hem te vaag, te weinig duidelijk omschreven. Hij mist er de zekerheid van de onaantastbare beginselen zijner eigen Kerk; hij heeft het gevoel op een wankele basis te staan. Onze zegsman herleidde dat gevoel van onzekerheid tot een soort illusionisme dat naar zijn mening de achtergrond van bijna elk gesprek vormde. Voortdurend hoort men er spreken over de H. Geest.

Genade en menselijke medewerking

Wat men ook zegt, doet of van plan is, heeft de H. Geest ingegeven. Voor alle aangelegenheden geeft God, naar de overtuiging van de leden, Zijn wenken. Ook Mgr. Suenens wijst in zijn voortreffelijk boek over de Morele Herbewapening op dit verschijnsel. Het schijnt, dat van Katholieke zijde kritiek geoefend is op dit voortdurend beroep op goddelijke voorlichting en dat er tijdelijk enigszins rekening mee gehouden is. „Doch met of zonder die uitdrukking," aldus Mgr. Suenens, „waant men recht te hebben op Gods mening, zowel omtrent de wijze om een staking te beëindigen als om een menu samen te stellen."

„Wij zijn er toe geroepen", schrijft iemand, „onze tijdgenoten te bewijzen, dat God een plan heeft gemaakt omtrent de wereld, omtrent Zijn Kerk (*welke Kerk?*), omtrent mijzelf; dat Hij dit duidelijk en omstandig kan kenbaar maken voor wie bereid zijn Hem te gehoorzamen; dat Zijn plan de volmaaktste oplossing brengt voor openbaar en privaat leven. De losprijs is Hem te willen horen." Maar zo eenvoudig zijn de dingen niet, tekent mgr. Suenens na dit citaat terecht aan. Op deze wijze raken wij inderdaad in het reinste subjectivisme verward. De weg naar (auto-)suggestie en aanverwante zaken staat dan wijd open. Niemand zal ontkennen, dat gebed en overweging de ziel toegankelijk maken voor Gods inspraken. Maar nooit heeft God beloofd, dat bidden en mediteren ons zouden ontslaan van menselijke inspanningen en onophoudelijk zoeken naar de juiste oplossing van onze problemen. Integendeel. De genade moet juist door onze menselijke krachten geactiveerd worden, al is voor deze medewerking ook weer genade nodig. Het uitzonderlijke van de mystieke ervaring wordt door de RAM feitelijk tot het normale gemaakt. Men vraagt zich daarbij onmiddellijk af: op wiens gezag geschiedt dat? Hoe kan men bovendien weten, dat wat men als „ingeving" beschouwt inderdaad van God komt? Ter beoordeling daarvan wordt weliswaar verwezen naar de leidende persoonlijkheden van de RAM, die, volgens Buchman zelf, spreken „met een gezag, dat op de dagelijkse ervaring berust van de goddelijke leiding." Maar is dat wel een bevredigend antwoord? Nergens en uit niets blijkt immers, waaraan deze mensen hun gezag ontlenen. Hun ervaring zijnde een ervaring van mensen allen even feilbaar en aan zelfbegoocheling onderhevig als ik zelf," biedt geen voldoende waarborg. Buchman, de stichter, moge dan al beweren, dat het Gods plan is, „dat wij een gemeenschap zouden uitmaken, die door de H. Geest wordt geleid", maar hij bewijst dat niet. Er is in deze opvatting veel en veel te veel ruimte voor onbewust zelfbedrog. De basis is te wankel om absoluut vertrouwen te wekken. En toch kan men zich niet aan de indruk onttrekken dat allen, die zich aldus beroepen op de leiding van de H. Geest en Zijn inspraken, onverschillig wie deze ontvangt, daaraan onfeilbaarheid toekennen. Wordt het hieraan verbonden gevaar niet nog aanmerkelijk groter, wanneer men bedenkt, hoe de RAM-leden de aldus ontvangen bevelen met volkomen, blinde gehoorzaamheid opvolgen? De mystiek van de RAM mist het gezonde fundament van een verantwoord geloof.

Pijnloos tanden boren

Telkens weer leest men verhalen over nieuwe methoden om pijnloos tanden te boren en telkens als men weer naar de tandarts moet, doet hij het op de oude manier, die met een behoorlijke dosis pijn en onbehagen gepaard gaat. Die pijn komt door de hitte, die ontstaat, als de keiharde kop van de boor over de keiharde tand schraapt, door de druk en door de trilling. Als men deze drie factoren zou kunnen elimineren, had men een goede kans, dat de holte waar de vulling in komt, zo gemaakt kan worden, dat de patiënt er weinig of niets van voelt.

Dat er naar zo'n pijnloze boormethode ijverig wordt gezocht is niet alleen om de patiënt aangenaam te zijn; het heeft ook een grote tandheelkundige betekenis. Hoevelen van ons worden immers niet door angst voor de martelstoel weerhouden van een tijdig bezoek aan de tandarts, terwijl we toch allemaal weten, hoe belangrijk het is, dat de behandeling tijdig plaats heeft.

Aan de tandkundige kliniek van Columbia University werkt men met ultrageluidstrillingen van 29000 per seconde, die in een vloeistof worden tetandbeen worden afgeslepen. Gewone patiënten en ook tandartsen zelf — die het op elkaars gebit probeerden — zijn vol lof over deze nieuwe methode en verklaren, van de behandeling inderdaad niets gevoeld te hebben.

Oud graf in Rusland ontdekt

Moskou. — In het Altai-gebergte in het Oosten van Sovjet-Toerkestan, aan de Chinese grens, is een graf ontdekt van een opperhoofd van een stam, die ongeveer 500 jaar voor Christus over centraal-Azië heerste.

Onder meer zijn beenderen van de hoofdman, wapens, schilden en houten versierselen opgegraven. Ook vond men stukken van de kleding. Het betreft hier het grootste graf uit die periode, dat ooit opgegraven is. Men neemt aan, dat de goede staat waarin het verkeerde, te danken is aan het feit, dat het onder eeuwig durend bevroren grond lag, aldus het Sovjet-persbureau „Tass".

Beeld van Johan van Oldenbarnevelt

Het door de beeldhouwer Wenckebach uit Noordwijk vervaardigde beeld van Johan van Oldenbarnevelt, dat geplaatst is aan de Lange Vijverberg te Den Haag.

KATHLEEN FERRIER STIERF, maar haar stem leeft voort

's Werelds grootste alt-zangeres begon haar carriere pas zeer laat

(Bijzondere correspondentie)

Op het hoogtepunt van een ongeëvenaarde carrière, welke precies tien jaar tevoren was begonnen, overleed iets meer dan een jaar geleden, op 8 October 1953, in een Londens ziekenhuis de beroemde Britse altzangeres Kathleen Ferrier. Zij was slechts eenenveertig jaar oud geworden. In de korte tijd echter, waarin zij zich aan haar kunst had kunnen wijden, was zij er in geslaagd zich een plaats te veroveren in de harten van de honderdduizenden, die haar in de concertzaal of operagebouw hadden mogen beluisteren of door de radio haar stem hadden gehoord.

Op het ogenblik, toen het Britse eiland van de rest van Europa was afgescheiden en Engeland in een strijd op leven en dood was gewikkeld met de legers van Hitler-Duitsland, trotseerde zij vochtige hotelkamers, overvolle treinen en tochtige perrons om te kunnen zingen voor fabrieksarbeiders, mijnwerkers en soldaten. Pas in 1945 kon zij een begin maken met haar internationale carrière en het is verbluffend met welk een snelheid zij haar grote roem, vooral in de Angelsaksische landen aan weerszijden van de Oceaan en in de met hen verwante landen, zoals Nederland, heeft gevestigd.

Toen bij de jaarwisseling van 1953 haar naam op de lijst van onderscheidingen voorkwam en koningin Elizabeth haar benoemde tot Commander of the British Empire, bereikte haar deze tijding op het ziekbed, dat haar sterfbed zou worden. De gouden medaille van de Royal Philharmonic Society — welke eer zij deelde met figuren als Gounod, Brahms, Paderewski, Richard Strauss en Toscanini — kon haar nog worden verleend. Doch de delegatie, die na de ledenvergadering een week later gelegenheid verzocht om haar de medaille te mogen overhandigen, kon niet meer worden ontvangen. Na een, naar menselijke berekening, te korte loopbaan als kunstenares had zij voorgoed de ogen gesloten. Maar haar stem bleef voor haar bewonderaars behouden, want het grootste gedeelte van haar repertoire werd op gramofoonplaten vastgelegd en blijft een bron van voortdurend genot voor allen, die van haar unieke kunst kennis willen nemen.

Van telefoniste tot concert-soliste

Reeds op jeugdige leeftijd toonde Kathleen Ferrier zich een begaafd pianiste. Zij werd in het gezin van de hoofdonderwijzer van Higher Walton bij Preston op 22 April 1912 geboren en erfde van vaderszijde een grote muzikaliteit. Haar moeder maakte zich echter grote zorgen over haar dochter, want zij was zo lelijk. Op een of andere manier zou zij evenwel haar weg in de wereld wel vinden. Zij was nauwelijks veertien jaar, toen zij het diploma van de Royal Academy of Music en het Royal College of Music behaalde en sedert dat ogenblik verscheen zij geregeld als accompagnatrice van twee plaatselijke beroemdheden op het podium. Geruggesteund door een baantje als telefoniste aan de centrale te Blackburn, waarheen de familie inmiddels was verhuisd, scheen zij voorbestemd om haar naam slechts in kleine lettertjes onderaan op een affiche vol hoofdletters te zullen aantreffen. Zij zong mee in het kerkkoor van Blackburn, maar wanneer zij thuis haar stem wilde laten horen, gromde haar moeder, dat zij maar liever haar mond moest houden.

Toen zij vijfentwintig jaar oud was, nam zij in Blackpool deel aan een wedstrijd voor pianisten en behaalde met gemak de eerste prijs. Een vriendin spoorde haar aan ook aan de zangwedstrijden deel te nemen en het gevolg was, dat zij een prijs behaalde voor de beste alt en een bijzondere prijs voor de beste zangeres van het muziekfestival.

Vanaf dat ogenblik had Kathleen zichzelf ontdekt en wist welke talenten in haar schuilgingen. Ook haar uiterlijk veranderde en zij werd de welgebouwde, gracieuze, beminnelijke jonge vrouw, zoals zovelen haar hebben leren kennen en zoals zij in de herinnering blijft voortleven.

De volgende jaren bracht zij door met zangstudies, eerst onder leiding van dr J. E. Hutchinson en later onder die van Roy Henderson, die zelf 'n ervaren oratoriumzanger en koordirigent was. Zij zong in honderden steden honderden malen mee in oratoria en verhuisde in 1942, speciaal terwille van haar zangstudies, naar Londen. In datzelfde jaar gaf zij haar eerste soloconcert.

Haar faam verspreidde zich snel en reeds in de eerste jaren van haar optreden werd gesproken van een uitmuntende nieuwe zangeres.

„Zij begon tien jaar te laat," schrijft Roy Henderson in het onlangs verschenen boek: „Kathleen Ferrier, A Memoir." Het was zeker tien jaar te laat, omdat haar leven zo kort was en zij haar loopbaan moest afbreken nog voordat zij haar definitieve, volle geestelijke rijpheid had bereikt. Wie kan zeggen hoever zij haar zeldzaam grote talenten nog had kunnen verdiepen?

Operadebuut

Haar operadebuut dateert uit 1946 toen zij de titelrol zong in de eerste voorstelling van Benjamin Brittens „The rape of Lucretia" te Glyndebourne. Britten had zich bij de compositie van deze opera Kathleen Ferrier als de ideale Lucretia voorgesteld. Daarna volgden haar successen in Europa, Canada en

(Vervolg elders in dit blad)

Kathleen Ferrier

Toynbee verwacht geen derde oorlog

Londen. — De bekende Britse historicus prof. Arnold Toynbee heeft bij de publicatie van de laatste vier delen van zijn wereldgeschiedenis gezegd, dat er geen derde wereldoorlog zou zijn, alleen een lange periode van spanning met een „niet-dramatische slot".

Op een vraag, hoe succesvol het communisme zou zijn, antwoordde Toynbee, dat Rusland op technologisch gebied succes zou hebben en een nieuwe stand van beheerder zou voortbrengen, die het zich niet kon veroorloven hard te behandelen. Er zou zich een meer liberale democratie, misschien op het Westelijke patroon, ontwikkelen en hierin zou een „burgerlijke stand" ontstaan.

De Britse geleerde zei desgevraagd, dat de Westerse mens altijd een minderheid in de wereld heeft gevormd, de rest bestond uit „inboorlingen". Nu de „inboorlingen" ook over atoom- en waterstofbommen beschikten, zouden er geen „inboorlingen" meer zijn. Dit betekende, dat de Westerse mens zich enorm moet aanpassen.

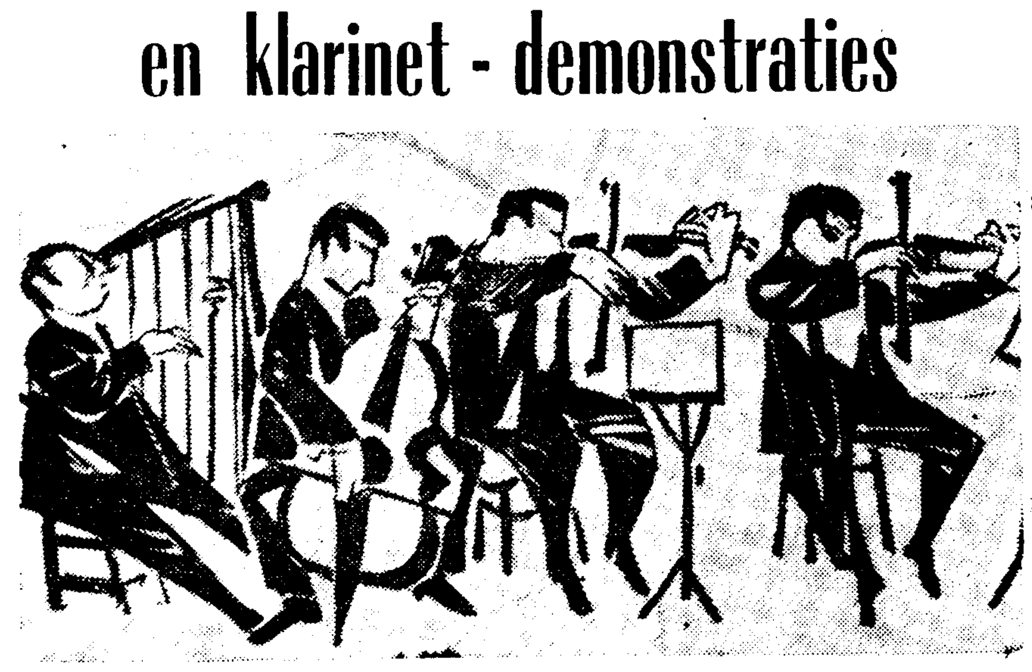
De tien delen van het werk van Toynbee verschijnen tezelfdertijd in Engeland en Amerika. In Engeland werden tienduizend bestellingen voor de laatste vier delen geboekt, in Amerika ongeveer vierduizend.

Bei uns...... mag men weer duelleren

West-Berlijn. — Te West-Berlijn mogen de studenten voortaan weer duelleren. Het administratieve tribunaal van de Westelijke sectoren van Berlijn verklaarde namelijk een na-oorlogse bepaling van de stedelijke universiteit nietig, waarbij het studenten, op straffe van uitsluiting, verboden was lid te zijn van een vereniging, die het duelleren aanmoedigde. Het tribunaal zag in dit verbod een aantasting van de door de Grondwet gewaarborgde rechten.

DISCOPHILIE

Chopin-études en klarinet - demonstraties

Fraaie Philips platen

van Mozart is. Zij hebben een zeer groot stijlgemiddelde gemeen. Zij spreken de taal van het muzikale rococo, en bovendien waren beiden uiterst geestrijke muzikanten. De verschillen kan men bij nader inzien natuurlijk horen. Mozart is heel wat verder gegaan dan de stijl van zijn dagen. Johann Christian Bach bleef er veilig binnen, maar in dat kader genomen is hij een meester, die de heerlijkste ingevingen op papier zette.

Dat is te horen op de Philips-plaat A 00675 R, waar twee van zijn concerterende stukken — concerteren is de meest kenmerkende manier van muziek maken in zijn tijd — op zijn verenigd: de Sinfonia Concertante voor viool en cello, in A gr. t. gespeeld door Walther Schneiderhan en Nikolaus Hübner, en het cembaloconcert in Es gr. t. op. 7 no. 5, beide begeleid door het Weens Sypmhonie-orkest onder de in zulke muzieken uitermate bedreven Paul Sacher.

In deze stukken ziet men nu Johann Christian ten voeten uit in zijn vereniging van gratie, geest, lichte zangerige melodieusheid en meesterlijke techniek, de harmonie van zijn factuur, de doorwrochtheid van zijn bouw. Hij dankt die gelukkige combinatie van eigenschappen aan zijn Duitse afkomst en zijn langdurig verblijf in Italië, waar hij zoals men weet katholiek werd. Rijke muziek, die een en al behaaglijkheid en lichte vreugde is, ook in haar subtiele melancholie, die zij weleens vertoont en die door de hier genoemde instrumentalisten volledig naar haar aard wordt weergegeven.

De overeenkomsten en de verchillen met Mozart hoort men op de DGG-plaat 18176 LPM, waarvoor Igor Markévitch met de Berliner Philharmonie speelden de symphonieën D-dur K.V. 504, de zgn. „Prager" en de symphonie C-dur K.V. 338. De laatste, die nog stamt uit een middenperiode, sluit ook nog het nauwste aan bij de stijl van Johann Christian en toont zelfs nog iets van het primitivisme der symphonische satztechniek. Toch heeft zij al een forse naar het monumentale strevende inslag bij een rijke verscheidenheid van gevoelsinhoud, die Johann Christian feitelijk al niet meer bereikte. De grote monumentaliteit, die in wezen aan de stijl of de mode van die dagen ontstegen is, hoort men in de „Prager"-symphonie, die onder de symphonieën van Mozart onmiddellijk voorafgaat aan de beroemde trits van 1788, de drie laatsten. De „Prager"-symphonie moet daar in menig opzicht bij gerekend worden. Zij is ontstaan tussen de „Figaro" en de „Don Giovanni" in en vertoont geheel en al de trekken en in niet geringe mate de thematische verwantschappen van „Don Giovanni". Zij ademt de sfeer van een aangrijpende innerlijke bewogenheid, die zich geleidelijk oplost in een rijpe verzoening, die met bitterheid is afgestreden. Hier is het zieledrama van de romantiek feitelijk al volledig aan de gang. Het spel van één van 's werelds beste orkesten waarborgt een

de eerste indruk vaak denkt, dat het oudere tijdgenoot, zijn altijd zo sterk, dat men bij het horen van een ensemblestuk van Johann Christian bij
De overeenkomsten tussen Mozart en Johann Christian Bach, zijn iets prachtige vertolking, die in dit geval gekenmerkt wordt door Markévitch' zin voor heldere klank en strakke lijn. Hij zet de accenten wel sterk aan en zijn tempo heeft iets onrustigs. Het is in ieder geval zeer nerveus spel en bovendien zeer mannelijk-sentimenteel. De weergave komt die van de natuurlijke klank zeer nabij.

De Chopinliefhebbers bereidt Philips met A 00710 R ongetwijfeld een genoegen met een nieuwe opname van de Twaalf Etudes van Op. 10, gespeeld door Alexander Uninsky. Ook dit is muziek, die in meer dan één opzicht aan haar categorieën ontstegen is. Haar nuttige aanleiding is mar een voorwendsel voor vrije dichterlijke scheppingen en de salonmuziek, die zij in de grond gezien naar de smaak van haar tijd is, verdwijnt geheel en al uit de gezichtskring. Nninsky, die eens aan het begin van zijn carrière een Chopinprijs heeft gewonnen en een jarenlange strijd heeft moeten voeren om aan het stadium van de harde virtuositeit te ontstijgen, is thans gerijpt tot een werkelijk groot pianist. Slechts een enkele maal blijft hij nog te zeer gebonden aan het puur instrumentale, maar overwegend treft hij de stukken in hun muzikale wezen met een weldadig voorbijzien aan de verleiding der interpretatiekunst. Hier worden de Etudes gespeeld schoon en helder als zij zijn en met een vervoerend temperament.

Tenslotte zij hier de aandacht gevestigd op de Decca-opname LX 3129, de eerste van een serie, die aan de klarinet wordt gewijd. **Ulysse Delecluse, die een weergaloos klarinettist is,** speelt met zijn broer Jacques aan de piano op deze plaat vier stukken, nl. de „Erwin Fantasie" van Meister, de Variations sur un air du pays d'Oc" van Louis Cahuzac, de „Introduction et Rondo" van Widor en „Solo pour clarinette et piano" van Messager.

De plaat is zo geslaagd, dat men zonder de minste beperking kan genieten van deze prachtige, helder zingende toon van Delecluse, die in alle registers van dit rijke instrument even rond en soepel klinkt. Delecluse bespeelt een Selmer-klarinet.

Geluiddemper op motoren

Frankfort. — Hans Leistritz, een Westduitse uitvinder, zegt een uitvinding te hebben gedaan, waardoor het lawaai van motorrijwielen vrijwel wordt opgeheven. Hij vertoonde zijn uitvinding te Bonn aan verslaggevers, waarbij zijn geluiddemper was bevestigd aan vier motor-rijwielen van leden der Frankfortse politie. De in formatie langs rijdende motorrijwielen veroorzaakten niet meer geluid dan een nieuwe auto van het laatste model. Leistritz meent, dat, wanneer zijn geluiddemper in serie zal worden vervaardigd, de kosten ervan ongeveer veertig Mark bedragen.

Wie is Rocky's tegenstander?

Dayton, Ohio. — Aan Rocky Marciano, wereldkampioen zwaargewicht, is door een vertegenwoordiger van de regering van de Philippijnen een beurs van 300.000 dollar gegarandeerd voor een titelgevecht te Manilla in Februari aanstaande tegen de Cubaan Nino Valdes of een andere zwaargewicht.

Al Weill, de manager van Marciano, verklaarde dat vroeger reeds aanbiedingen zijn ontvangen uit verscheidene Amerikaanse steden. Zo wil men te Las Vegas, Nevada, een wedstrijd organiseren tussen Marciano en de Britse kampioen Don Cockell. Weill zeide verder nog dat nog geen besluit is genomen met betrekking tot de eerstvolgende titelwedstrijd van Marciano die in de loop van de volgende maand vertrekken zal voor een reis naar Manilla, Sydney, Melbourne en de Fidji-eilanden.

De atoom-wapens

Gemeenschappelijke verklaring van Benelux-landen

Brussel. — De regeringen van België, Nederland en Luxemburg zullen dit weekeinde de laatste hand leggen aan een gemeenschappelijke verklaring betreffende het verbod om in de Benelux-landen atoom-, biologische en chemische wapens te vervaardigen. Tezamen met een soortgelijke verklaring van Adenauer zal de Benelux-verklaring een van de punten zijn, waarover op de negenmogendhedenconferentie de volgende week zal worden gesproken.

Sao Paulo. — Janino Quadros en Porfirio Paz zijn uitgeroepen tot respectievelijk gouverneur en vice-gouverneur van de Staat Sao Paulo na de algemene verkiezingen in Brazilie op 3 October j. l.

Kathleen Ferrier

(Vervolg)

Amerika en zong zij op internationale testivals in Salzburg, Zürich, Wenen, Amsterdam en Edinburgh. In 1947 vervulde zij de titelrol in Gluck's „Orfeo" en in hetzelfde jaar vertolkte zij onder Bruno Walter de altpartij in „Das Lied von der Erde" van Gustave Mahler. In „A Memoir" vertelt dr Bruno Walter hierover. „Altijd," zo leest men, „zal hij zich herinneren, hoe zij aan het eind van Mahler's „Lied von der Erde" niet verder kon zingen, omdat tranen haar over de wangen liepen. Na afloop schaamde zij zich en was bang, dat Walter boos op haar zou zijn. „Mijn lief kind," gaf de dirigent haar ten antwoord, „als wij allen zulke grote kunstenaars waren als jij, dan zouden wij allen hebben geweend — ikzelf, het orkest, het publiek, iedereen." Samen met Bruno Walter heeft Kathleen Ferrier er veel toe bijgedragen om de belangstelling voor Mahler's liederen te vergroten.

In 1949 zong zij „Das Lied von der Erde" in het Festspielhaus te Salzburg. Zij schrok, toen zij op de eerste rij bijna uitsluitend beroemde dirigenten — waaronder Von Karajan, Furtwängler en Krips — zag zitten, die met grote aandacht naar haar luisterden. Maar zij had niets te vrezen. Haar uitvoering bleek een zeldzaam volmaakte interpretatie van het meesterwerk van Mahler te zijn.

Ook Nederland leerde Kathleen Ferrier kennen en uit het zo juist verschenen gedenkschrift, dat is samengesteld door de muziekcriticus van de Manchester Guardian, een vriend van de kunstenares, Neville Cardus, blijkt, dat zij Nederland een warm hart heeft toegedragen. In „A Memoir" vertelt Gerald Moore, de accompagnateur, die haar op vele reizen vergezelde, een aantal anecdotes over haar verblijf in Amsterdam, waaruit tevens duidelijk blijkt, dat het succes haar nooit naar het hoofd is gestegen. Het Concertgebouw was nooit voller geweest voor een liederenavond en de mensen hadden in drommen rondom haar gestaan om even haar hand te mogen aanraken of een blik van haar op te vangen, doch zij wees alle uitnodigingen om ergens de verdere avond door te komen brengen — zelfs een invitatie van de burgemeester van Amsterdam — van de hand en ging, slechts van een paar vrienden vergezeld, in een stil restaurant eten.

„Kath is een gelukskind"

Tijdens haar ziekte, die wonderlijk genoeg niet in het minst afbreuk deed aan haar stem, heeft Kathleen Ferrier nog geprobeerd enige liederen van Benjamin Britten op de gramofoonplaat te laten opnemen. In haar ziekenkamer, omringd door technici, wilde zij juist aan haar laatste recital met Benjamin Britten en Peter Pears beginnen, toen de aankondiging van een spoedoperatie deze pogingen verijdelde. Britten zelf betreurt het, evenals talrijke bewonderaars van Kathleen Ferriers vocale kwaliteiten, dat geen enkele noot van hem, door haar gezongen, op de plaat is bewaard gebleven.

Zij die de laatste jaren van haar leven en vooral tijdens haar slepende en uiterst pijnlijke ziekte veel in haar nabijheid hebben vertoefd, getuigen eenparig, dat zij herhaaldelijk zei: „Wat is Kath toch een gelukskind." In plaats van dat anderen haar moesten troosten, was zij een bron van troost en kracht voor haar bezoekers.

Haar dood kwam niet onverwachts, maar toch werd het bericht van haar overlijden door honderdduizenden met oprechte droefheid vernomen. In verschillende landen van West-Europa en in Amerika werden ter nagedachtenis van deze begenadigde kunstenares talrijke radiouitzendingen gewijd aan liederen, welke door haar gezongen op de gramofoonplaat waren vastgelegd. En wie haar vertolking nog mag beluisteren van Mahler's „Lied von der Erde", voelt de ontroering er in doorklinken, welke Kathleen Ferrier onderging op het ogenblik, dat zij dit lied voor alle tijden liet vastleggen. Haar innemende persoonlijkheid met haar natuurlijke distinctie moge van ons zijn heengegaan, haar persoonlijke, ongerepte zang is — dank zij de moderne techniek — gelukkig behouden gebleven.

G. D

Er is slecht nieuws voor de „knalpotridders", doch goed nieuws voor alle mensen met normale trommelvliezen. Een uitvinder uit Frankfort heeft n.l. een apparaat geconstrueerd, dat het ergste gedaver van een motorrijwiel reduceert tot een goedmoedig gebrom. De politie heeft al geconstateerd, dat drie zware Vmotoren, uitgerustt met dit apparaat, samen minder lawaai maken dan een moderne auto. Zou dit de oplossing zijn voor alle bromfiets- en knalijnproblemen?

Avonturen van PILOOT STORM

652. — Hoewel ook majoor Sullivan het gedrag van Lubin op z'n minst als verdacht betitelde, wist hij toch helemaal niet wat hij met de zonderlinge situatie aanmoest.

Als Lubin alles bleef ontkennen en er niet spoedig iets bewezen kon worden, zou hij de kerel spoedig weer opierije voeten moeten stellen Lang nadat het weervliegtuig van Shangri-La was opgestogen, werd de commandant naar de radiokamer geroepen, waar Sandra dienst had aan het ontvangsttoestel. Verbeeld hij het zich of zag het meisje wat bleker dan anders? Zwijgend overhandigde zij hem een rapport van de Lonesome Polecat en hij las: „Ernstige motorpech......... Keren terug...... Sterke tegenwind......... Zitten midden in sneeuwstorm...... Verliezen snel hoogte......" Toen Sullivan daarna onmiddellijk het toestel opriep, hoorde hij door alle aetherstoringen heen slechts zwak de stem van de radiotelegrafist: „Moeten noodlanding maken...... Hebben alle overtollige benzine weg laten lopen...... Zal nog een maal vermoedelijke positie..." Op dat moment brak de stem af.

Wat was er gebeurd? Was de machine al geland, of......? Waarom had de radioman zijn zin niet kunnen beeindigen?

Mgr. Montini volgt Kardinaal Schuster waarschijnlijk op

Rome. — De geestelijkheid van Milaan, het grootste diocees van Italië heeft Paus Pius XII verzocht zijn nauwe medewerker mgr Giovanni Battista Montini te benoemen tot aartsbisschop van Milaan. Hierdoor worden de geruchten versterkt, dat de H. Vader na lang weifelen besloten zou hebben afstand te doen van de diensten van zijn pro-staatssecretaris, met wie hij in de afgelopen 25 jaar in dagelijks contact heeft gestaan bij het beheer van de Katholieke Kerk.

De 57-jarige mgr Montini zal, indien benoemd, de opvolger worden van Alfredo Ildefonso kardinal Schuster, die in Augustus jl. overleed. Mgr Montini heeft bijna zijn gehele geestelijke loopbaan doorgebracht in het staatssecretariaat van het Vaticaan. Indien hij de benoeming aanvaardt, zal hij wellicht tot kardinaal verheven worden. De aartsbisschop van Milaan is doorgaans een prins der kerk. Twee jaar geleden was de H. Vader van plan de rode kardinaalshoed te verlenen aan mgr Montini en zijn collega mgr Domenico Tardini, die belast is met buitengewone kerkelijke aangelegenheden, maar beide bedankten eerbiedig voor de eer. In stede daarvan kregen zij de titel van pro-staatssecretaris. De Paus fungeert zelf als staatssecretaris sinds de laatste kardinaal, die deze functie bekleedde, mgr Luigi Maglione, tien jaar geleden stierf.

Onderzoek naar de ramp van een Comet

Londen — Een Italiaanse geneesheer tijdens het openbaar onderzoek naar het ongeluk met de Comet begin dit jaar bij Italië verklaard, dat het merendeel van de door hem onderzochte slachtoffers van de vliegtuigramp boven de Middellandse Zee om het leven waren gekomen als gevolg van zware verwondingen aan de borst en aan het hoofd. De bevindingen van de Italiaanse arts bevestigen de opvatting, dat de inzittenden plotseling tegen de wanden en het dak van machine, die door een scheur in de drukcabine opengereten werden, werden geslingerd. Geen der verwondingen kon in verband worden gebracht met die, welke het gevolg zouden zijn geweest van een ontploffing, „zoals die van een bom". Evenmin constateerde men brandwonden. De inzittenden moeten op slag gedood zijn, aldus de getuige.

Trieste. — De eerste groep Britse militairen, elf officieren en 59 manschappen, is uit Trieste naar Villach in Oostenrijk vertrokken, op weg naar Groot-Britannië. Later in de maand zal de rest van de 3.000 man tellende Britse bezettingstroepen Trieste verlaten.

Tussen neus en lippen

Op de koffie

Een New Yorks boefje meende gemakkelijk zijn slag te kunnen slaan in een juwelierswinkel, waar een oude heer achter de toonbank stond. Het jongmens wandelde gewapend met een groot mes de winkel binnen en sprak dreigend: „Verroer je niet, anders gebruik ik dat mes." De grijsaard verroerde zich echter wel. Hij sloeg het boefje met een welgemikte vuistslag neer, trok hem mee de straat op en leverde hem over aan de politie.

Nieuwe methode om dieren te temmen

In heel Engeland halen mannen en vrouwen thans diep en regelmatig adem om die vervolgens uit te blazen naar paarden, geiten, varkens, koeien en zo nu en dan (van achter een hek) naar stieren.

Het komt voor dat de dieren subiet terugblazen.

De vrouw die verantwoordelijk is voor deze verbazingwekkende ademuitwisselingen is een aardige huisvrouw op een boerderij, genaamd mevrouw Barbara Woodhouse, die, naar sommigen beweren, met dieren kan praten.

„Maar dat is echt niet waar", zei ze bescheiden, „ik adem naar de dieren om ze te temmen."

Mevrouw Woodhouse, een charmante vrouw van veertig jaar, heeft in dit land van dierenvrienden veel opzien gebaard door onlangs te onthullen, dat ze een wild paard mak kon krijgen door eenvoudig in zijn neusgaten te blazen. Ook zei ze, dat ze de felste hond kalm kon laten worden door het uitoefenen van „stille contrôle" door haar aanwezigheid alleen.

„Op de rug van een paard klauteren als een cowboy en hem dan inrijden, terwijl hij probeert je er af te gooien, is de langzame methode om hem tam te krijgen" aldus mevrouw Woodhouse. „Het is veel eenvoudiger om te gaan staan, waar hij je kan zien en regelmatig adem te halen tot hij naar je toe komt. Als je eenmaal elkaars adem hebt „ingehaald", dan is hij je vriend voor je hele leven."

Mevrouw Woodhouse, die als meisje in Argentinië wilde paarden heeft helpen inrijden, heeft verklaard, dat het geheim haar door een oude Indiaan is verteld, die haar er attent op heeft gemaakt, dat paarden, die elkaar niet kennen en die samen in een veld worden gezet, op deze manier vriendschap sluiten.

Een groot aantal mensen was onlangs naar de boerderij getogen om met haar methode de draak te steken, maar ze heeft vrijwel tot ieders voldoening bewezen, dat ze gelijk heeft. Ze ontvangt nu talrijke brieven van dierenvrienden.

Ze heeft zelfs een boek geschreven, „Het spreken met dieren", dat binnenkort zal uitkomen.

Mevrouw Woodhouse maakt wel deze restrictie, dat haar methode niet opgaat, indien de mens voor het dier angst koestert.

Oude champagne

Tarente. — Tijdens de eerste wereldoorlog, begroef een Oostenrijkse soldaat twee flessen champagne. Er kwam vlak daarop een militaire actie en de Oostenrijker had werkelijk geen tijd om tussen de kogels door aan zijn flessen te denken. Enige dagen geleden is hij toch maar eens gaan kijken; ze waren nog altijd op de plaats, waar hij ze aan de aarde toevertrouwde. Hij ledigde één fles ter plaatse met enige voormalige Italiaanse „vijanden" en de andere nam hij mee naar huis om met zijn zoon en kleinzoon te klinken op de goede afloop met deze bij uitstek belegen champagne.

Atoombrandstof in verpakking

Londen. — J. Eccles, vice-voorzitter van het Britse gezagsorgaan voor de electriciteit, heeft voorspeld, dat te zijner tijd atoombrandstof in verpakking zal worden geleverd. In een toespraak tot het instituut van electrotechnische ingenieurs in Londen zei Eccles, dat een van de problemen van het atoomtijdperk is om kleine mobiele krachteenheden te ontwikkelen. Daar splijtbaar materiaal zelfs in zijn natuurlijke staat gemakkelijk te vervoeren is, zou een dergelijk verpakte kernbrandstof het probleem van de energie-overbrenging kunnen vergemakkelijken.

Victoria Station 4.30 uur

door

Cecil Roberts

7)

Met een vurige blos op de wangen liep zij naar de spiegel. Deden zij niet erg dwaas? Thans putten zij zich uit in tederhanden en lieve woorden en over een jaar....

„Neen, mevrouw Blake," sprak zij tegen haar spiegelbeeld," dat is niet dwaas. Over tien, twintig, dertig jaren zul je nog steeds aan deze dag terugdenken als aan de gelukkigsten van je leven."

Een ogenblik later keerde Friar weer terug.

„Kijk eens, juffrouw, dat is juist bezorgd," zei ze enthousiast. „Is het niet schattig?"

Uit een papier wikkelde Friar een grote bouquet madonnalelies — de bruidsbouquet van Derek. Dorothy nam ze aan en keek er naar met een blik vol verrukking. „Houd ze eens even vast, Friar," vroeg ze opgewonden, terwijl zij de bloemen overgaf. Voorzichtig nam zij de kostbare zijden sluier op, wierp deze om haar hoofd en bevestigde hem met een tuiltje oranjebloesem van paarlemoer.

„En geef me nu mijn bruidsbouquet eens," vroeg zij Friar. „Hoe zie ik er nu uit, beste?"

„Allerliefst, juffrouw. Een wonder is het," antwoordde de kamenier met oprechte bewondering.

Dorothy schreed langzaam het vertrek rond. „Tatalaterata," zong ze, op de muziek van Mendelssohn's bruidsmars.

„Gaat het zo, Friar? Zie ik er niet uit — hoe moet ik het zeggen? Zo...."

„O neen, juffrouw! Allerliefst, in één woord."

„Dus zoals het hoort," zei Dorothy tevreden, terwijl zij haar bruidstooi aflegde. „Ik denk echter, dat ik er toch een beetje anders uit zal zien dan op het ogenblik. Als het zover is zal mijn kleur wel van mijn wangen verdwenen zijn."

„Welneen, waarom? Als u meneer Derek in de kerk ziet zitten, zult u eerder blozen dan verbleken."

Dorothy lachte. „Friar, je bent een schat," zei ze, terwijl zij een kus op haar wang drukte. „Ik hoor het wel, je bent nog niet zo'n dwaas als ik."

IIII

De lunch werd die dag vroeger genuttigd dan gewoonlijk. Terstond daarna begaf Dorothy zich naar haar kamer. Haar zuster Anna en haar nicht Gladys zouden haar helpen kleden voor de grote gebeurtenis. Toen zij de zitkamer passeerde bleef zij even staan, om een blik naar binnen te werpen. Het vertrek had een zeer feestelijk aanzien. Aan de wand stond een tafel, waarop de geschenken lagen uitgestald, die het aanstaande paar ontvangen had. Daartegenover was een groot buffet geplaatst, opgeladen met allerhande versnaperingen en delicatessen. Op een andere tafel stonden hele rijen flessen champagne en boven alles uit verhief zich de bruidstaart op het buffet. Een butler en drie kellners, die voor deze gelegenheid gehuurd waren, legden de laatste hand aan de voorbereidingen. De keurig gerokte butler boog zich statig, toen hij haar in het oog kreeg.

„Is mejuffrouw de bruid?" vroeg hij beleefd.

„Jawel," antwoordde Dorothy blozend.

„Mogen wij u dan op deze gewichtige dag onze beste wensen aanbieden, juffrouw?"

„Ik dank u zeer — en ik maak u mijn compliment voor de keurige inrichting hier," antwoordde zij stralend. Vlug besteeg zij met haar helpsters de trap naar haar slaapkamer. Friar had alles gereed gelegd.

„Uw goed is nu ook allemaal ingepakt, juffrouw. Wat u aan moet trekken ligt op bed. De kleren van meneer Blake zijn ook juist aangekomen."

„Van meneer Blake?" vroeg zij afwezig. „Welke kleren?"

„Hij moet zich toch verkleden voor hij op reis gaat," lachte Friar. „Ik heb alles maar in de herenkamer laten brengen."

„O ja, natuurlijk!" glimlachte Dorothy.

Zij was het helemaal vergeten dat zij zich na de receptie nog moesten verkleden.

Terwijl zij met behulp van Anna en Gladys haar bruidsjapon aantrok, bekeek zij zichzelf tersluiks in de spiegel. Zij wist dat zij mooi was en zij verheugde zich thans in haar schoonheid om wille van Derek. Zij was er op dit ogenblik zelfs trots op, maar niet uit ijdelheid. Alleen maar omdat zij hem ermee behagen kon.

Als een echo op haar eigen gedachten hoorde zij Anna plotseling zeggen: „Ja, eerlijk bekend ben ik altijd een beetje jaloers op Dorothy geweest. Zij was de mooiste van ons allen."

„Maak me niet verwaand," vermaande zij lachend. „Bevestig nu nog gauw even mijn sleep, dan ben ik mooi genoeg. Zouden jullie je dan ook niet gaan kleden? Friar zal wel bij mij blijven. Ik ga me nu een beetje oefenen in het lopen met zo'n sleep achter me aan."

De anderen verlieten de kamer en een ogenblik later klonk er een bescheiden klopje op de deur.

„Ja?" riep Dorothy.

„Ik ben het, tantetje," antwoordde een fijn stemmetje.

„Ah, mijn kleine ridder, kom gauw binnen!" verzocht zij.

In de open deur verscheen een tengere jongensfiguur met een ernstig gezicht, gekleed als een page in een groen fluwelen mouwvest en een lange, witsatijnen pantalon.

„O, lieveling, wat zie je er schattig uit!" viel Dorothy uit. „Om te stelen ben je!" Zonder op haar japon te letten knielde zij bij het ventje neer en drukte hem tegen zich aan.

„Past u erop, het goed is erg besmettelijk, zegt mama," waarschuwde Hugh op ietwat klagende toon. „Ik mag me niet vuil maken."

„Natuurlijk niet, lieveling. Kijk eens, dit is nu de sleep, die je voor me moet ophouden."

Hugh keek een beetje bedremmeld naar de lange geplooide satijnen sleep.

„Is hij erg zwaar?" vroeg zij bezorgd.

„Welneen, schat, voel zelf maar eens," antwoordde Dorothy lachend. Zij hielp hem de sleep opnemen en wees hem hoe hij hem dragen moest. „En laat ons nu eens even heen en weer lopen. Kun je? Nu, daar gaan we dan...."

„Taralarata...." neuriede zij opnieuw op de maat van de bruidsmars.

„Prachtig!" riep Friar in extase uit. „Het gaat heel goed zo. Ik wou dat u eens kon zien hoe wondermooi dat is. U zo samen, bedoel ik."

De oefening werd verstoord door een nieuw klopje op de deur. Het tweede meisje verscheen in de kamer.

„De jongeheer Hugh moet bij zijn moeder komen, juffrouw. O, juffrouw, wat ziet u er heerlijk uit," verviel zij plotseling in een verrukte toon.

„Dank je, Mabel," glimlachte Dorothy gelukkig. „Ga dan maar gauw mee, Hugh," spoorde zij de jongen aan.

„Omdat ik de bruid ben, lieve jongen. Mijn papa moet met mij meerijden. Eigenlijk moet ik zeggen, dat ik met papa meerijd. Dat hoort nu eenmaal zo, begrijp je?"

„Maaar ik moet uw sleep vasthouden!"

„Jawel, maar eerst ga je met de andere bruidsjonkers en bruidsmeisjes mee. Bij de ingang van de kerk moeten jullie dan op mij wachten."

„O," zei Hugh een beetje weifelend, terwijl hij het vertrek verliet. Blijkbaar bevredigde die regeling hem maar half.

Spoedig nadat hij weg was keerden Gladys en Anna terug, gekleed in empire-japonnen van jadegroen fluweel met korte, met bont afgezette mouwen, een ceintuur van smal goudband en hun kapsel getooid met een bloemtuiltje.

„Allerliefst," zei Dorothy opgetogen. „Engelachtig."

Gladys bekeek zichzelf critisch in de spiegel.

„Ik voel mijzelf meer als een madame Récamier," lachte zij, „en Anna als een Josephine de Beauchamais. Niet zo erg engelachtig, bedoel ik."

Voor Dorothy op die zelfcritiek had kunnen antwoorden, keerde Friar van het venster terug. „De auto's zijn voorgereden, juffrouw," kondigde zij plechtig aan.

„De auto's?" vroeg Dorothy verschrikt. „Maar het is toch nog geen tijd? Waar zijn mijn sluier en bruidskrans?"

„Komaan, dames, de auto voor de bruidsmeisjes is voor," zei een stem aan de deur. Het was meneer Sewell.

„O, vadertje, kijk eens hoe ik er uitzie," riep Dorothy hem binnen.

Meneer Sewell verscheen in een geklede jas met een gestreepte pantalon, slobkousen, een lichtgrijs vest en een das met een paarlen speld. Zijn mooi zilvergrijs haar contrasteerde scherp met zijn blozend uiterlijk.

Meneer Sewell deed blijkbaar zijn uiterste best zijn opwinding in te tomen, maar toen hij zijn dochter daar zag staan, stralend en gelukkig op de dag dat hij haar ging verliezen, kwam er een mist voor zijn ogen en moest hij kuchen, om zijn ontroering niet te verraden.

„Beeldig, lieve," antwoordde hij. „Je bent een verrukkelijk bruidje."

Toen de bruidsmeisjes verdwenen waren, nam Dorothy de arm van haar vader. „U en ik," zei ze voor de spiegel tredend, „zijn we niet volmaakt zo?"

„Ja, ja, mijn schat, je ziet er lief uit," glimlachte meneer Sewell. „Maar is nu alles in orde? En jij? Ben je kalm? Niet duizelig.... of.... eh...." Hij bleef in zijn woorden steken.

„O neen, ik voel me alleen maar gelukkig!" verzekerde zij. „En u?"

„O — ik? Och, ik voel me ook bset natuurlijk," antwoordde hij. Dorothy wist heel goed dat hij onwaarheid sprak. Toen zij zijn hand even aanraakte, voelde deze ijskoud aan.

„We moeten nu maar naar beneden gaan, liefste," spoorde hij haar aan.

Friar nam de sleep op en zo gingen ze de trap af. In de hal werd zij opgewacht door het eigen personeel. Zij keken haar glimlachend aan en toen zij beneden stond, deed de keukenmeid een stap naar voren. God moge u zegenen, juffrouw Dorothy, en u een bestendig geluk schenken," zei ze, haperend van ontroering en met ogen vol tranen. „Dat is de wens van ons allemaal."

„Dank je, dank je zeer. Ik dank jullie allen!" antwoordde Dorothy met een bewogen glimlach.

Eindelijk zat zij met haar vader in de auto. Zij reden weg, doch plotseling stopte de wagen weer. Friar kwam aanhollen. Grote hemel, daar hadden zij de bruidsbouquet vergeten! Maar nu vertrokken zij dan werkelijk.

Zij hield haar hand in die van haar vader en voelde hoe deze haar drukte. Hij kuchte voortdurend, doch sprak geen woord. De rit duurde maar kort en met een nauwelijks voelbare schok stopte de auto voor de ingang van de kerk.

„Goede genade, kijk eens wat een massa mensen!" mompelde haar vader verrast, terwijl hij haar uit de auto hielp.

Dorothy hief haar blik op. Zij zag gezichten, veel gezichten en vreemde gezichten. Toen trad zij het halfduistere kerkportaal in. De stoet bruidsmeisjes en bruidsjonkers stelde zich op en het orgel begon te spelen. Dorothy was aan de halve schemering gewend geraakt en haar zoekend oog ontdekte in een zijbeuk twee jonge mannen en een geestelijke in een wit koorkleed.

„Ben je gereed, lieve?" vroeg haar vader, met een teder gebaar haar arm nemend.

(Wordt vervolgd)

Een land bouwt aan zijn toekomst

Suriname gaat fraaier aanzien krijgen

Paramaribo. — De directeur van het departement van Openbare Werken in Suriname, de heer Gerritse, heeft dezer dagen aan de pers een exposé gegeven van plannen welke beogen Suriname een fraaier aanzien te geven.

Het ging voornamelijk over bouwactiviteit, welke voor een deel reeds in uitvoering is, en voor een deel binnenkort wordt aanbesteed.

Enorme werkprojecten op stapel

Op het ogenblik is door deze bouwactiviteit werkloosheid onder geschoolde arbeiders niet mogelijk. Goed 400 geschoolde arbeider konden aan de slag. Dit zal zo blijven tot April volgend jaar, wanneer het merendeel der lopende werken moet zijn voltooid. Er staan dan evenwel nieuwe projecten te wachten.

Tot Maart zal in een jaar tijd voor 5 mln. gulden (Sur. crt.) aan landsgebouwen zijn gebouwd. Het bedrag komt op 7 millioen als men er bij betrekt werken, waarover OW met toezicht belast was.

In de droge periode van het jaar wordt voor 1.6 millioen besteed aan weg- en waterbouwkundige projecten.

In overweging is de zogenaamde warme asphalt methode te gaan toepassen bij het maken van straten in plaats van de koude asphalt methode welke tot dusver gevolgd is. De laatste heeft het nadeel dat bij nat weer niet gewerkt kan worden.

Stedenbouw

Voor Paramaribo staat heel wat op het program waarvan aanbesteding aanstaande is.

De Zinniastraat van Zorg en Hoop moet worden doorgetrokken naar de Verl. Gemenelandsweg om de tweede toegang tot Z & H te worden. Een stuk land naast het Brandweer kampement is daartoe aangekocht.

Op L'Hermitage is een nieuwe woonwijk ontworpen. Tegenover de watertoren moeten een bioscoop komen en een combinatie post-politie-belastingkantoor.

Te Zorg en Hoop komt een gemeentelijke plantsoendienst in samenwerking met LVV om te zorgen voor de nodige stadsbeplanting.

De oude politiepost op de hoek Zwartenhovenbrug-Saramacastraat, wordt een fraai gebouwtje met een breukstenen plint.

Aanzien herschapen

Het aanzien van de Combé nabij de Sommelsdijk Kreek wordt helemaal herschapen.

Langs de kreek, waar nu het Koeliedepot is, komt een groot stenen gebouw voor de Geologisch Mijnbouwkundige Dienst.

Het Rietberg Plein wordt ontruimd en in zijn glorie hersteld.

Vlak voor het Havenkantoor komt een groot, fraai halfsteen half-houten gebouw voor het Boswezen. Dit gebouw en dat van de Mijnbouwkundige Dienst zullen ongeveer 3 ton kosten.

In het verschiet ligt, dat het bejaarde Huis van Bewaring een museumstuk wordt, en dat een museum wordt gemaakt in het oude kazernegebouw.

Toekomstmuziek is om een boulevard aan te leggen langs de rivier van de Waterkant af tot het Rietberg Plein.

Moderne kampong

Een moderne kampong zal binnenkort in de Cultuur Tuin verrijzen op dezelfde plaats van de huidige. Er zullen 40 doelmatige, degelijke woningen worden gebouwd voor het Indonesisch personeel.

De aanbesteding vindt dezer dagen plaats.

In de districten

Voor Nickerie is een betonnen ziekenhuis van 100 bedden ontworpen Evenzo een nieuwe politiepost annex brandweer. Een zeer fraaie ontwerp is gemaakt voor een combinatie politie-brandweer-cellenhuis gebouw te Wageningen.

Nabij het commissariaat is in Coronie een centrum van 20 dienstwoningen ontworpen en een nieuw slachthuis. Enkele bestaande gebouwen zullen worden verschoven.

Te Moengo zullen 3 dienstwoningen worden gebouwd.

Nieuwe bruggen

In verband met de doorsteek van het Kanaal achter Saron zal de Van het Hogerhuys straat worden doorgetrokken langs het emplacement Beekhuizen. De spoorbrug zal worden vernieuwd en tevens dienen als verkeersbrug. Het zal een vaste brug worden. Een hefbrug zal over de doorsteek worden. Een hefbrug zal over de doorsteek worden gebouwd.

De weg langs Beekhuizen wordt een brede onbewoonde verkeersweg.

Airconditioning

Nagegaan wordt of het niet wenselijk is alle landskantoren van airconditioning te voorzien. Dit heeft het voordeel dat compacter gebouwd zou kunnen worden. Een ander voordeel is betere prestatie van het personeel. Voorlopige berekeningen hebben uitgewezen, dat het met de kosten zal meevallen.

Verlichting van fl. 60.000.—

Paramaribo. — 96.000 watt lichtsterkte uit 96 schijnwerpers in groepen van 24 gemonteerd op 4 masten van elk 35 meters hoog, zal over enkele maanden het Suriname-stadion verlichten. De totale kosten van deze verlichting is berekend op Sur-f. 60.000. De verlichting van de sintel en wielerbaan is apart en zal verlicht worden door 37 armaturen met gloeilampen.

Reuze stadionklok

Paramaribo. — Door de Coca-Cola is de S.V.B. een stadionklok toegezegd, die inmiddels is gearriveerd. De klok heeft een middellijn van 3 meter.

BONAIRE

Slachtoffer vuurtoren-drama begraven

Kralendijk. — Aan officiële zijde werd medegedeeld dat bij het inslaan van de bliksem in de vuurtoren Seroe Bentana op Bonaire de vuurtorenwachter Ricardo Winklaar is getroffen, waarna hij in de brand, welke op de bliksem inslag volgde, is omgekomen. Zijn geheel verkoolde lijk is geborgen De begrafenis van Winkelaar vond Donderdag j.l. te Kralendijk plaats onder zeer grote belangstelling. Het gehele ambtenarencorps van Bonaire was aanwezig om de overledene de laatste eer te bewijzen. De gezaghebber betuigde namens Z. Exc. de Gouverneur en de leden van de Regeringsraad zijn deelneming.

De andere vuurtorenwachter, die zich wist te redden, Coffie heeft ernstige letsel opgelopen aan beide enkels als gevolg van zijn sprong uit de vuurtoren in de onheilsnacht.

De vuurtoren zelf is geheel onbruikbaar geworden. Alle maatregelen zijn genomen om zo spoedig mogelijk een noodverlichting ten behoeve van de scheepvaart aan te brengen.

ARUBA

Bij de Frères keert de rust weer

Oranjestad. — Bij de Frères in het St. Dominicus College wordt het nu was rustiger.

Vertrok er Donderdag reeds een familie, gisteren zijn er meerdere, die of hun huis betrekken, of een nieuw onderdak gevonden hebben. Er blijven momenteel nog vier volwassenen en twaalf kinderen over, o.a. de familie Jacobs, bestaande uit man, vrouw en tien kinderen. De fam. Jacobs wordt geholpen, ... door „Helpt Elkander", ... „Aruba Helpt Aruba".

Op Tanki Flip krijgt de familie b.v. de dakbedekking van „Helpt Elkander", en de spanten van „A.H.A."

Voor de overige vluchtelingen wordt naarstig naar onderdak gezocht. Een woord van lof speciaal voor de Eerw. Frères Kasper en Bonifacio mag in onze kolommen niet ontbreken en ook Frère Gabriel mag zeer zeker genoemd worden.

Waren de beide eerst genoemden aan het les geven, dan was het Frère Gabriel die verzorging van de Madikianen overnam. Gistermiddag brachten deze drie Frères persoonlijk de eigen en geleende veldezels, matrassen en stoelen naar buiten om ze te luchten en die later door de mannen van de heer Kemmink te laten wegbrengen. De mensen zijn dan ook bijzonder tevreden en dankbaar over de uitmuntende zorg welke aan hen besteed werd.

Duitsland lid NAVO

Parijs. — De N.A.V.O.-raad heeft met algemene stemmen de toetreding van West-Duitsland, dat het vijftiende lid wordt, goedgekeurd. Na de stemming werd de Westduitse Bondskanselier en minister van buitenlandse zaken, Adenauer, door zijn Griekse ambtgenoot, Stephanopoelos, de vergaderzaal binnengeleid, waar Adenauer plaats nam op de voor hem tussen de Nederlandse en Luxemburgse vertegenwoordigers opengelaten zetel.

In de Pasanggrahan werd gisteravond ter gelegenheid van het bezoek van mr O. Larsen — een der directeuren van de Plumrose Ltd — een van de grootste Deense levensmiddelen fabrieken — een druk bezochte receptie gehouden. De heer Possner trad op als gastheer, Possner Agencies is n.l. vertegenwoordiger van dit exclusief bedrijf.

Op bovenstaande foto richt de heer O. Larssen het woord tot de vele aanwezigen, waarbij hij in een geestige toespraak een parallel trok tussen de Antillen en Denemarken, aangezien beide gebiedsdelen uit tal van eilanden zijn samengesteld. De heer Larssen wees er op dat Plumrose dezer dagen 25 jaar zaken doet met Curaçao. Onder de genoden bevond zich ook de heer Cecile Delvalle, consul van Denemarken.

Vanavond Sithoc vs. Jong-Colombia

(Van onze Sportverslaggever)

Willemstad. — De voetbalwedstrijd tussen Curaçao en Aruba, die hedenavond zou gespeeld worden om de Lioni-Wisselmolen, is op verzoek van de A.V.B. uitgesteld tot een later te bepalen datum.

Inplaats hiervan heeft de CVB besloten de wedstrijden tussen Sithoc en Jong Colombia vanavond te doen plaats vinden. De jongens van de Hoogstraat hebben hun eerste wedstrijd in het tournooi verloren tegen Veendam met de score van 2—3, doch zijn nog steeds van plan beslag te leggen op de voor deze wedstrijden uitgeloofde beker. De jongens van Boca hebben hun eerste wedstrijd tegen Subt weten te winnen met 2—0 en zeggen dat zij nu ook de Sub-kampioenen aan hun zegekar zullen binden. Het zal een harde strijd worden, immers de verliezer wordt uitgeschakeld voor verdere deelname aan het tournooi.

Zondagmiddag S.U.B.T. tegen Veendam

Voor Zondag staat op het programma de wedstrijd tussen winnaar A. (Veendam) en verliezer B. (Subt) Veendam zal natuurlijk trachten na de victorie op de sub-kampioenen ook de kampioenen eronder te krijgen, terwijl de Blauw-gelen aan het publiek zullen laten zien, dat de nederlaag tegen de Boca slechts een toepassing was van het spreekwoord: Het beste paard struikelt wel eens.

Wij raden eenieder aan, deze wedstrijden bij te wonen en de C. V. B. te steunen de kosten van de reis naar Suriname alsnog te kunnen dekken.

Om de Poldervaartbeker

Willemstad. — Op initiatief van het tennisbestuur van de „Barge's Bad Club" is een lawn-tennis competitie georganiseerd tussen Barge's Bad en Suffisantdorp, die in de eerste week van November aanvangt. Op het programma staan 9 singles en 4 doubles heren matches. De wedstrijden vinden op de banen van Barge'sbad en Suffisantdorp plaats. Voor deze competitie stelde de heer L. Poldervaart Chef Afdeling Arbeidszaken van de C.P.I.M. een wisselbeker beschikbaar. De volgende spelers komen na selectie, voor Bargesbad uit, t.w. O. Benneth Hinds, D. Haseth, K. Lourens, D. Brathwaite, R. Alport, B. Leander, R. van Eyman, C. Dorthalina, D. Armstrong en P. Jeserum. Voor Suffisantdorp. George Philp, J. Berkley, E. Zepherin, G. Blaize, S. Deterville, C. Maloley en Calender. Naar de capaciteiten van de spelers te oordelen, wiens namen hier genoemd zijn, wacht het tennispubliek spannende ontmoetingen.

Voetbal van de week

Suffisantdorp. — *Dinsdag:* RCA — Willem 2 Asiento Jr. (18.30 uur). Asiento 1 — Marine (19.30 uur).
Donderdag: RAFF/BL — RAFF/CL CPIM wedstrijden (19.30 uur).
Zaterdag: S.V.V.S. — Vesta (19.30 uur).

Carib Lawn Tennis Competitie

Suffisantdorp. — In de afgelopen week werd op de banen te Suffisantdorp een aanvang gemaakt met de tenniscompetitie om het clubkampioenschap van de Carib Club. De volgende wedstrijden vonden reeds hun beslag t.w., Mason—Joseph 6-0, 6-2. Myers — James 6-3, 6-1. Voor Zondag a.s. om 16.30 uur vermeld het programma Mason — Deterville.

VAN HET FILMDOEK

Wanneer wij dit weekend onze schreden richten naar het Cinelandia theater, ervaren wij dat dit theater weer eens voor een 3-D film heeft gezorgd. In deze film, „Phantom of the Rue Morgan", zien wij de sterren Karl Malden, Claude Dauphin, Patricia Medina en Steve Forrest in actie om een mysterieus phantom, die voor de moorden zorgt, te elimineren.

Een professor wordt opgesloten, verdacht van moord, die op afschuwelijke wijze is gedreven. Terwijl hij zit, slaat het monster — een niet alledaagse creatie — van zijn collega, dat door deze angstvallig wordt verborgen gehouden, weer toe en een andere dame wordt uit elkaar gerukt aangetroffen. Het monster heeft een voorkeur voor lieftallige dames, die door de professor-moordenaar van te voren een armband met belletjes wordt aangeboden. Het is de opgesloten professor die slechts met moeite de politie inspecteur er van kan overtuigen, dat hier een monster aan het werk is. De 3-D film vertoont nog enkele opnamen uit een „Moulin Rouge", waarbij op geraffineerde wijze gekleurde ballonnetjes de zaal inzweven.

De moeite waard om deze film te gaan zien is zij zeker.

In Warnercolor, dit weekend in *Cinelandia.*

ROXY staat dit week-end in het teken van de hypnose en telepathie, Fassman. In de eerste avondvoorstelling van hedenavond draait de „Eddy Cantor Story", een showfilm met Eddy Cantor als de grote vocalist. Een technicolor met old favourits, zoals Yes sir, that's my baby, if you know Susie en vele anderen. Een kleurenfilm met vaart, romance en prettige songs in harmonieuze en welluidende arrangementen gestoken.

In **WEST END** draait de Italiaanse film met Hollandse teksten „Geketend", hierover schreven wij reeds uitvoerig.

Schermen

Willemstad. — Bij de gisteravond in de gymnastiekzaal van de Mariniers Kazerne op Suffisant, gehouden voorronde om het Personele Kampioenschap van de Nederlandse Antillen op Sabel, waarbij 23 schermers, verdeeld in 4 poules, op de loper verschenen, plaatsten de volgende schermers zich in de Semi-Finale t.w.:

Poule I: Kees Luckman, G. Yzendoorn en P. de Rochemont.

Poule II: Jan Boutmy, Dr. C. Engels en Nico Hilhorst.

Poule III: Hans Kromhout, G. Status Muller en Th. Ernste.

Poule IV: Bob Boutmy, J. Haagsman en W. Bos.

Deze Semi-Finale, onmiddellijk gevolgd door de Finale, zal op Vrijdag a.s. (27 October), weer in de Gymnastiek zaal van de Mariniers te Suffisant, worden verschermd.

Biljartuitslagen

Willemstad. — De uitslagen van de gisteren gehouden biljartwedstrijden luidden als volgt: **Pieters** (DWS) wint van **Westdorp** (de West), **Heye** (DWS) wint van **de Leeuw** (de West), **Donker** (PSV) wint van **Doram** (de West), **Cijntje** (PSV) wint van **MacDonald** (de West), **Jansen** (PSV) wint van **v.d. Blij** (de West) en **Kleute** (PSV) wint van **Willems** (de West)

Dr. Ir. Termeulen naar Nederland

Emmastad. — Naar wij vernemen zal dr ir H. Termeulen, directeur van de CPIM-CSM hedenavond naar Europa vertrekken voor een privé-bezoek aan Nederland. De heer Termeulen zal ongeveer een maand buitenlands vertoeven.

Oranje-ploeg kan zich aan stro-halm vastgrijpen

Zondag a.s. zal dan wederom de grote strijd plaats vinden, dit maal te Antwerpen, tussen België en Nederland. Vroeger konden wij optimistisch zijn, onze resultaten waren daar naar. Ons elftal indertijd met een Backhuys, Smit, Vente, ook niet te vergeten Van Heel, Pauwe en dergelijke voetbal "grootheden" uit het, wij moeten bijna schrijven grijze voetbal-verleden, vierde toen ware triomphen.

Toen was ook de jaarlijkse derby België—Nederland een voetbalfestijn van de bovenste plank. toen konden wij spannende en technisch goede wedstrijden verwachten. Maar sinds de afloop van de laatste wereldoorlog is ons voetbal als een kaarten-spel in elkander gestort. Sterke en technisch knappe spelers, zoals Kees Rijvers, Bertus de Harder, Faas Wilkes, e.d. verlieten ons vaderland en werden prof in Frankrijk, Italië enz.. Dat dit op de duur in ons nationale voetbal verzwakkingen teweeg gaat brengen, is te begrijpen. Echter moet dit niet alleen als een der oorzaken van de grote achteruitgang in ons voetbalwereldje worden beschouwd. Veel ligt de fout bij de clubs zelf. Men kan alleen maar met het hoge internationale peil mee komen, indien op de eerste plaats de spelers zelf intensief trainen. Want niet alleen op voetbalgebied hebben wij dat de laatste jaren kunnen bemerken, op alle takken van sport moet ons land een harde strijd voeren om gelijke tred met andere landen te kunnen houden. In ieder geval hopen wij, dat ons nationaal elftal a.s. Zondag een dragelijk resultaat weet te behalen, echter afgaande op het resultaat van enkele weken geleden toen een sterk en zeer enthousiast elftal van de Roode Duivels met 2—0 de wereldkampioen Duitsland versloeg zijn wij nu niet bepaald optimistisch gestemd.

Het Belgische elftal met als uitblinker Coppens heeft tijdens deze door een 65.000 voetbalenthousiasten bijgewoonde wedstrijd een technisch zeer behoorlijk spel laten zien en afgaande hierop moeten wij ons nationaal team niet de minste kans geven. Of betekent deze zo verrassende Belgische overwinning juist een strohalm voor Oranje? Zit in dit resultaat niet een belangrijke les voor onze ploeg? De Belgen hebben tegen Duitsland met wat men noemt ware moed gestreden. Het werd een ware triomf voor deze elf voetballers, die op papier geheel kansloos werden genoemd, maar die voor hun 2—0 zege reeds een andere overwinning boekten, n.l. het overwinnen van een minderwaardigheidscomplex. Zij veroverden het geloof in eigen kunnen en gingen het vuur in met de vaste overtuiging, dat zelfs de grootste kampioen op dit ondermaanse niet onoverwinnelijk is.

Les

En dit is volgens onze mening de voornaamste les, die een Nederlands elftal op de eerste plaats uit deze interland dient te trekken. De Belgen zijn met roem overladen uit het „Eeuwfeest-Stadion" vertrokken en staan morgen tegenover een tegenstander, die op papier eveneens kansloos is en.. die evenals zij in de strijd tegen de Duitsers niets hebben te verliezen, doch veel te winnen. Wij kunnen misschien wel blij zijn, dat onze buren zulk een prachtige overwinning op de Wereldkampioenen hebben geboekt, immers het is misschien daarom niet uitgesloten, dat in Deurne elf zelfverzekerde Belgische voetballers binnen de lijnen verschijnen, die een niet hoog aangeslagen Nederlands Elftal misschien zullen onderschatten.

Bezieling nodig

Er is dus 'n kleine strohalm, waaraan onze Oranje-ploeg zich straks kan vastklampen. Een strohalm, die misschien onder dergelijke omstandigheden de afmetingen van een boomstam zou kunnen aannemen, indien onze ploeg naar Deurne wordt gestuurd met een vast geloof bezield in eigen kunnen en dat van de eerste tot de laatste minuut het voetbal-devies bij uitstekhuldigt: een wedstrijd is pas verloren, wanneer het eindsignaal klinkt.... Deze bezieling, of dit enthousiasme, zal het wapen moeten zijn waarmee Oranje eerst en vooral de strijd moet aanbinden tegen de op de nationale voetbal-ladder hoog gestegen Belgen. Wij zullen het beste er van hopen en vertrouwen in ieder geval, dat het een sportieve strijd zal worden. Zal de Oranjeploeg ons met een behoorlijk resultaat — reeds een gelijkspel rangschikken wij hieronder — gaan verrassen?

Ten behoeve van diegene onder onze lezers, die de wedstrijd via de P.C.J. wensen te beluisteren, geven wij hieronder een opstelling van de beide elftallen:

NEDERLAND

Steiger
Wiersma Odenthal
Klaassens v.d. Hoek ?
De Bruyckere Roosenburg Timmermans
Cor v.d. Gijp Dillen

O

Mermans Lembrechts
Girard Coppens Houf
Mees Carré Huysmans
van Brandt Drieberchem
Meert

BELGIE

Nf 5000.- beloning als België zich laat kloppen

Brussel. — Joseph Mermans werd dezer dagen opgebeld door iemand uit Rotterdam ‚met een sterk Nederlands accent" die hem Nf 5000 in het vooruitzicht stelde, als het Belgische elftal zich Zondag door de Nederlandse ploeg liet kloppen. Mermans maakte met de onbekende een afspraak voor de volgende dag en stelde uiteraard onmiddellijk het bestuur van de Belgische Voetbalbond in kennis alsmede enkele dagbladen. Er werd een hinderlaag gelegd, doch niemand verscheen op de plaats van de afspraak. De „onbekende" had vermoedelijk vernomen, dat Mermans Zondag niet meespeelt en/of besloten de grap, als tenminste van een grap kan worden gesproken, niet verder door te voeren.

De voorzitter van de K.N.V.B., ir Hopster, deelde aan het A.N.P. mede: „Dit moet gedaan zijn of door vijanden van de K.N.V.B. of door volkomen verdwaasde mensen, die niet beseffen, hoeveel schade zij de K.N.V.B. berokkenen. Ik vind het een diep betreurenswaardige zaak, zelfs als het een grap is. Zondag zal ik hier met het bestuur van de Belgische Voetbalbond over spreken en wij zullen ons nader beraden welke stappen wij eventueel zouden kunnen doen".

Anoul blijft in Luik

Luik. — Volgens het blad „Les Sports" heeft Anoul, die aangezocht is om voor een Nederlandse profclub te spelen verklaard, dat hij trouw zal blijven aan zijn club, de F. C. Luik, en aan de Belgische voetbalbond.

Hoe is de stand in de Nederlandse 2e klasse?

a. = aantal gespeelde wedstrijden p. = aantal winstpunten

WEST I

2 A:	a. p.	2 B:	a. p.
't Gooi	5—9	HRC	6-11
UVV	5—8	RCH	5-10
DWV	6—7	W.gr.meer	6—9
KFC	6—7	ZFC	6—8
De Spart.	5—6	W. Frisia	6—5
Zeeburgia	5—5	Beverwijk	6—5
Holland	6—5	Volendam	5—4
VVA	6—5	Helder	5—4
Rapiditas	4—4	Hollandia	4—2
HFC	5—3	OVVO	5—4
Ede	6—3	AFC	5—0
Kennemers	5—2		

WEST II

2 A:	a. p.	2 B:	a. p.
DHC	5—8	UVS	6-10
HVV	5—8	VCS	5—9
Quick	5—7	Leerdam	6—8
ONA	5—7	Gouda	4—6
RFC	5—6	HBS	5—4
Velox	5—5	Fortuna	6—4
DCV	5—5	ODS	4—3
Wassenaar	6—4	VUC	5—3
Fluks	5—3	Unitas	5—3
HOV	4—2	Coal	5—3
Vr.d.schaar	6—1	CVV	5—3

NOORD

2 A:	a. p.	2 B:	a. p.
Velocitas	6-12	Nw Buinen	6-10
Sneek	6-10	WVV	6—9
GRC	6-10	Stadskan.	5—7
Zw. w.einde	6—7	Veelerveen	6—7
FVC	6—7	Muntend	6—7
Oosterp.	5—5	HSC	5—6
Frisia	6—5	Achilles	6—6
Helpman	5—3	FVV	4—3
LSC	6—3	Asser Boys	5—3
Haren	6—3	Hoogezand	5—3
Nicator	4—2	Noordster	6—3
Friesland	6—1	BNC	6—2

OOST

2 A:	a. p.	2 B:	a. p.
Hengelo	6-12	WVC	6-10
PEC	5—8	Quick N.	6—9
Labor	6—8	Rob. et Vel.	5—8
Emmen	5—6	Be Quick	6—7
Oldenzaal	6—6	Rheden	5—6
Zwartemeer	6—5	WAVV	5—6
Tubantia	6—5	Eendracht	5—5
Achilles '12	5—4	Dierense B.	5—4
Alcides	5—4	Roda	6—4
Quick '20	6—4	Arnh. Boys	4—2
Eilermark	6—3	Esca	5—2
ZAC	[illegible]	Theole	6—1

ZUID I

2 A:	a. p.	2 B:	a. p.
Helmondio	5—9	Baronie	5-10
De Valk	6—9	MOC	6—8
Veloc	6—8	TSC	6—8
Schijndel	6—7	Alliance	5—6
Wilhelmina	4—6	RAC	5—5
Spechten	4—6	Vlissingen	5—5
TOP	6—6	Roosendaal	5—5
Helmond	5—4	Goes	4—4
DESK	6—4	Rood W.W.	5—4
Sarto	5—3	Middelburg	5—3
OSS '20	4—0	Dosko	6—3
SET	5—0	Internos	5—1

ZUID II

2 A:	a. p.	2 B:	a. p.
Almania	6-11	VSV '34	5—8
VVH '16	5—7	Roermond	4—7
Sp. Emma	5—7	Kimbria	4—6
RKBSV	5—7	Heer	5—6
RKONS	6—6	W'mina '08	4—5
Waub. B.	6—6	Wittenhorst	5—5
Schuttersv.	5—3	Blerick	6—5
Waubach	3—2	Sp. Irene	5—3
Chevrem.	4—2	Venray	4—2
Groene Ster	5—2	De Ster	4—2
Heksenb.	4—1	Wit Zw. '32	4—1

Nederl. automobielfabriek krijgt order uit Chili

's-Gravenhage. — Van Doorne's automobielfabriek te Eindhoven heeft een order verworven uit Chili voor ruim 250 vrachtwagens met onderdelen ter waarde van bijna N/ 6 millioen. Door de Chileense regering is aan de agent van D.A.F. te Santiago importvergunning verleend. De wagens zullen begin volgend jaar worden afgeleverd en veel verouderd materieel vervangen. Maatregelen zijn genomen om de onderdelen-voorziening in Chili te garanderen.

Taipeh — De bevolking van Formosa telt 8.438.016 zielen, hierbij het militaire personeel niet inbegrepen.

Utrecht. — De zesde partij van de tweekamp om het wereldkampioenschap dammen tussen Roozenburg en Huisman is na 75 zetten door Roozenburg, die met zwart speelde gewonnen. De stand is nu Roozenburg 7 en Huisman 5 punten.

GREEP UIT DE AETHER

CURCM (416.6 m.)

17.30 Gevarieerd gramophoonmuziek 17.50 Gramophoonplaten 18.05 Cumpleaños Feliz, 18.40 Deze week 18.55 Voor het slapen gaan. 19.00 Boletin di noticia 19.10 Disco selecta, 19.30 Wat de handel U biedt, 20.30 Juke-Box 22.00 Dansmuziek 22.45 Nieuws en Sluiting.

Zondag.
9.00 Zondagmorgenmelodie 9.30 Protestantse kerkdienstuitzending vanuit de Emmakerk, 10.30 Zondagmorgenmelodie 11.00 Gramophoonplaten 11.30 Katholieke uitzending 12.05 Lunchmuziek, 12.30 Nieuws, 12.45 Trio La Rosa 13.00 Bringing Christ to the Nations, 13.15 Sluiting.

17.30 Voor de Protestantse jeugd 17.50 Philips-gramophoonplaten, 18.05 Cumpleaños Feliz 18.15 Dinermuziek 18.45 Nieuws 19.00 Boletin di noticia 19.30 Zuid-Amerikaanse Hitparade, 20.00 Boeken vragen Uw aandacht 20.15 Concert door het Surinaams Philharmonisch Orkest o.l.v. E. Wessels 21.00 Londense Studio Melodieën 21.30 Mijn Oom Peter 21.45 Dansmuziek 22.15 nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

18.00 Noord-amerikaans muziek 18.15 Duitse wijsjes 18.30 Hollands kwartiertje 18.45 Kinder Rozenhoedje 19.00 Met de jarigen in de lucht 19.30 Hoorspel „El Gato" 19.45 Gevarieerde muziek, 20.30 Nieuws 20.40 Gevarieerd programma, 22.00 Sluiting.

Zondag........
10.00 Zondagmorgen-wijding 10.15 Klassieke muziek 11.15 Hindustaans kwartiertje 11.30 Vrolijke muziek, 12.00 Sluiting.

18.00 Zoeklicht op onze sterren. 19.00 Met de jarigen in de lucht 19.30 Gevarieerd programma 20.30 Gevarieerde muziek, afgewisseld met reclame 21.30 Nieuws 21.40 Gevarieerd programma 22.00 Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.00 Populaire melodieën, 17.15 Aandacht 17.30 Dansmuziek 18.00 Jukebox Saturday Night, 18.30 Voor de jarigen op de Antillen 18.45 Nieuws 19.00 Dansmuziek 20.00 Advertenties 20.30 Populaire Platen Parade 20.55 Nieuws en Sluiting.

17.00 Lutheran hour 17.15 Voor de kinderen 17.30 Cavalleria Rusticana, opera 18.45 Orgelmuziek 19.00 Nieuws 19.15 Sportjournaal 19.30 Nederlandse componisten; 21.00 Zoeklicht op Nederland 21.00 Sluiting.

P.C.J.

18.37 Ouverture. 18.42 Quizz-programma. 19.00 Nieuws, 19.17 Ned. Dansorkesten. 19.30 Ned. Kroniek o.a. Haghepraet. 19.40 Amusementsprogramma, 20.10 Ned. Dansorkesten. 20.23 Voor de West 20.54 Avondgebed 20.58 Sluiting.

Zondag.
18.37 Dag der V. N. 18.42 Protestantse Studiodienst, 18.57 Intermezzo 19.00 Nieuws 19.12 Artistiek Dagboek 19.14 Marsmuziek. 19.38 Reportage voetbalwedstrijd België — Nederland in het Antwerp Stadio te Deurne. 21.28 Sluiting.

Kerkelijke leiders confereren met Peron

Buenos Aires. — Alle hoogwaardigheidsbekleders van de katholieke kerk in Argentinië, bisschoppen en aartsbisschoppen, hebben gisteren onder leiding van Zijne Eminentie Santiago Luis kardinaal Copello en in gezelschap van de minister van buitenlandse zaken, Jerónimo Remorino (die tevens belast is met de eredienst), een onderhoud gehad met president Perón. Hoewel omtrent het onderhoud geen bijzonderheden werden verstrekt, gelooft men, dat het tot doel had de impasse tussen de kerk en de staat te doorbreken. Door de pers en in officiële verklaringen zijn de katholieken er herhaaldelijk van beschuldigd te trachten de Peronistische beweging te ontwrichten.

Dezer dagen ontving Perón de leiders van de Peronistische beweging. Volgens een officiële mededeling besprak men de „bemoeienissen en infiltraties van organisaties sui generis" Tot deze organisaties sui generis zou ook de Kerk worden gerekend.

Kardinalen Verde en Bruno ernstig ziek

Rome. — Uit Vaticaanstad wordt gemeld, dat twee Italiaanse kardinalen, Al Essandro Verde en Giuseppe Bruno, die tot het bureau van het centrale bestuur van de Katholieke Kerk behoren, ernstig ziek zijn. Kardinaal Bruno is 79 jaar oud; kardinaal Verde is bijna 90 jaar oud en daarmede de oudste Prins der Kerk. Het aantal kardinalen is thans 66.

Spaans protest bij Argentijnse regering

Madrid. — De Spaanse ambassadeur te Buenos Aires, Aznar, heeft bij de Argentijnse regering geprotesteerd tegen de aanvallen in de Argentijnse pers op generaal Franco — aldus is gisteren in kringen, die nauwe betrekkingen met de Spaanse regering onderhouden, vernomen.

's-Gravenhage. — Thans is officieel medegedeeld, dat mr J. C. van Beusekom, laatstelijk zaakgelastigde te Karatsji, is benoemd tot Hr Ms ambassadeur te Caracas. Dr J. G. de Beus, laatselijk gezant aan de Nederlandse ambassade te Washington, is benoemd tot Nederlands ambassadeur te Karatsji.